GUISEPPE VERDI - LA TRAVIATA

4th DREAM MELODIES

Art Project 2025 - 2026

4th MELODIE DI SOGNO

Progetto artistico 2025 - 2026

YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ

Hayal Melodileri Sanat Projesi 2025 - 2026

Dream Melodies Art Project 2025 - 2026

Progetto artistico Melodie dei Sogni 2025 - 2026

EMART (Genç Yetenekleri Güçlendirme Vakfı) ve
Afyon Kocatepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi iş birliği ile
In cooperatian EMART Empowering Emerging Artists Foundation and Afyon Kocatepe University, Faculty of Fine Arts
EMART (Fondazione per l'Empowerment dei Giovani Talenti) e Facoltà di Belle Arti dell'Università Afyon Kocatepe in collaborazione

Tema: G. Verdi'nin "La Traviata" Operası
Theme: *G. Verdi's opera "La Traviata"*
Tema: *Opera di G. Verdi "La Traviata"*

Sergiler / *Exhibitions / Mostre*
Afyonkarahisar: 20.02.2026 - 20.03.2026
İzmir: 27.04.2026 - 15.05.2026
İstanbul: Haziran 2026
Ayvalık: Ağustos 2026

Etkinlik Ekibi / *Event Team /* *Team Eventi*
Dr. Öğretim Üyesi Fevzi Nuri Kara
Dr. Öğretim Üyesi Sena Coşkun
Mithat Tecimen
Aslı Şanver

Raportör / *Reporter / Reporter*
Av. Cumhur Tütüncübaşı

Grafik Tasarım / *Graphic Design / Progettazione Grafica*
Öğr. Gör. Kayhan Donat

4. Hayal Melodileri Sanat Projesi 2025 - 2026

Dream Melodies 4th Art Project 2025 - 2026

Hayal Melodileri Sanat Projesi'nin 2025 yılındaki teması Guiseppe Verdi'nin "La Traviatta" operasıydı. Afyon Kocatepe Üniversitesi (AKÜ) Güzel Sanatlar Fakültesi ile birlikte düzenlenen yarışmaya 43 farklı üniversiteden 144 eser katıldı. Katılımcılar, eserlerinde Verdi'nin La Traviatta operasını resimsel dille ifade ettiler. Yarışma sergisi, 13 Şubat 2026 tarihinde, AKÜ Atatürk Kongre Merkezinde sanatseverlerle buluştu. Serginin ardından Atatürk Kongre Merkezi Kocatepe Salonunda düzenlenen törenle ödüller sahiplerini buldu. Yapılan konuşmalara müteakip, AKÜ Devlet Konservatuvarı Sahne Sanatları Korosu eşliğinde, İstanbul Devlet Opera ve Balesinin değerli sanaçılarının katkılarıyla La Traviatta konseri gerçekleştirildi.

The theme of the "Melodies of Dreams Art Project" in 2025 was Giuseppe Verdi's opera "La Traviata." The competition, organized in collaboration with the Faculty of Fine Arts at Afyon Kocatepe University (AKU), received 144 entries from 43 different universities. Participants expressed Verdi's La Traviata opera through pictorial language in their works. The competition exhibition opened to art lovers on February 13, 2026, at the AKU Atatürk Congress Center. Following the exhibition, an awards ceremony was held in the Kocatepe Hall of the Atatürk Congress Center, where the winners received their prizes. After the speeches, a concert of La Traviata was performed with the AKU State Conservatory Performing Arts Choir and the contributions of esteemed artists from the Istanbul State Opera and Ballet.

Serkan Şahin

EMART Genç Yetenekleri Güçlendirme Vakfı Kurucu Başkanı
Chairman of EMART Empowering Emerging Artists Foundation
Presidente della Fondazione EMART Empowering Emerging Artists

Anadolu'da Yeni Bir Adım: Hayal Melodileri IV

EMART Genç Yetenekleri Güçlendirme Vakfı, sanat eğitimi alan öğrencileri desteklemek ve onların üretimlerini toplumun farklı kesimleriyle buluşturmak amacıyla çıktığı yolda kararlılıkla ilerlemektedir.

İlk üç Hayal Melodileri çalışmamızda oluşan birikim ve deneyim, bizi yeni bir aşamaya taşıdı. Bu yıl, yarışma formatının ötesine geçerek Hayal Melodileri'ni bütüncül bir proje yapısı içinde ele aldık ve Afyon'da başlattık. Böylece yalnızca bir seçki değil; çok katmanlı, sürdürülebilir ve şehirler arası etkileşimi hedefleyen bir kültür-sanat projesi ortaya koyduk.

Hayal Melodileri; müzik ve plastik sanatları bir araya getiren disiplinler arası bir üretim alanıdır. Proje, bulunduğu şehirde kültürel bir hareketlilik oluştururken; sanat öğrencilerine görünürlük kazandırır, kamu kurumlarını, sivil toplum kuruluşlarını, üniversiteleri ve özel sektör temsilcilerini aynı zeminde buluşturur. Nihayetinde izleyiciyle temas ederek genç sanatçıların üretimlerini toplumsal hafızaya taşır.

Afyon'da gerçekleştirdiğimiz açılış, yalnızca bir etkinlik değil; farklı kurumların ortak bir kültür vizyonu etrafında buluşabileceğini gösteren güçlü bir model olmuştur. Kamu kurumları, sivil toplum kuruluşları, Afyonkarahisar Belediyesi, Afyon Kocatepe Üniversite'sinin Güzel Sanatlar Fakültesi başta olmak üzere konservatuvar ve farklı akademik birimler, özel sektör temsilcileri ve salonu dolduran sanatseverlerin katılımıyla çok katmanlı bir kültür iş birliği zemini oluşturulmuştur.

Proje, aynı ilke ve vizyon doğrultusunda İzmir, İstanbul ve nihayet Ayvalık'ta yıl geneline yayılan bir programla devam edecek, her şehirde yerel dinamiklerle güçlenerek kalıcı ve etkileşimli bir kültürel etki alanı oluşturmayı sürdürecektir.

EMART Vakfı, kâr amacı gütmeyen bir sivil toplum kuruluşu olarak sanatı yalnızca estetik bir alan değil, toplumsal gelişimin önemli bir unsuru olarak görmektedir. İnanıyoruz ki, sanat eğitimi alan gençlerin üretimi; düşünceyi zenginleştirir, eleştirel bakışı güçlendirir, toplumun kültürel kapasitesini yükseltir ve en önemlisi hayal ettirir. EMART'ın odağı, bu potansiyeli görünür kılmak ve genç sanatçıları üretimden izleyiciye, üniversiteden kamusal alana uzanan bir etkileşim ağıyla buluşturmaktır.

Projede emeği geçen tüm paydaş kurumlara, destekçilerimize, seçici kurul üyelerimize ve katkı sunan herkese teşekkür ediyorum. Hayal eden, üreten ve cesaretle paylaşarak eserleriyle projemize değer katan tüm öğrencilerimizi tebrik ederim.

Serkan Şahin

EMART Genç Yetenekleri Güçlendirme Vakfı Kurucu Başkanı
Chairman of EMART Empowering Emerging Artists Foundation
Presidente della Fondazione EMART Empowering Emerging Artists

A New Step in Anatolia: Dream Melodies IV

The EMART Foundation for Empowering Emerging Artists continues its journey with determination, aiming to support students receiving art education and to bring their creative works together with different segments of society.

The experience and knowledge gained through our first three Dream Melodies projects have taken us to a new stage. This year, moving beyond the competition format, we have approached Dream Melodies as a comprehensive project structure and launched it in Afyon. Thus, we have created not only a selection, but a multi-layered, sustainable cultural project that aims to foster intercity interaction.

Dream Melodies is an interdisciplinary production platform that brings together music and visual arts. While creating cultural dynamism in each city, the project provides visibility for art students and brings together public institutions, non-governmental organizations, universities and private sector representatives on a common ground. Ultimately, by engaging with audiences, it carries the works of young artists into the collective cultural memory.

The opening we held in Afyon was not only an event, but also a strong model demonstrating how different institutions can come together around a shared cultural vision. A multi-layered cultural collaboration platform was formed with the participation of public institutions, NGOs, Afyonkarahisar Municipality, Afyon Kocatepe University especially the Faculty of Fine Arts conservatories and other academic units, private sector representatives and art lovers.

Following the same principles and vision, the project will continue throughout the year in İzmir, Istanbul and finally Ayvalık, strengthening itself with local dynamics in each city and continuing to create a lasting and interactive cultural impact.

As a non-profit organization, the EMART Foundation sees art not only as an aesthetic field but as an important element of social development. We believe that the creative production of young people receiving art education enriches thought, strengthens critical perspective, enhances the cultural capacity of society and, most importantly, inspires imagination. EMART's focus is to make this potential visible and to bring young artists together with an interaction network that extends from production to audience and from universities to the public sphere.

I would like to thank all stakeholder institutions, supporters, jury members and everyone who contributed to this project. I also congratulate all our students who added value to our project with their creativity, courage and willingness to share their work.

Serkan Şahin

EMART Genç Yetenekleri Güçlendirme Vakfı Kurucu Başkanı
Chairman of EMART Empowering Emerging Artists Foundation
Presidente della Fondazione EMART Empowering Emerging Artists

Un nuovo passo in Anatolia: Melodie dei Sogni IV

EMART (Fondazione per il Rafforzamento dei Giovani Talenti) prosegue con determinazione il proprio percorso, con l'obiettivo di sostenere gli studenti che ricevono una formazione artistica e di mettere in contatto le loro produzioni con diversi segmenti della società.

L'esperienza e il bagaglio maturati nelle prime tre edizioni di Melodie dei Sogni ci hanno condotti a una nuova fase. Quest'anno abbiamo superato il formato del concorso, sviluppando Melodie dei Sogni come un progetto organico e avviandolo ad Afyon. In questo modo abbiamo realizzato non solo una selezione, ma un progetto culturale multistrato, sostenibile e orientato all'interazione tra diverse città.

Melodie dei Sogni è uno spazio di produzione interdisciplinare che unisce la musica e le arti visive. Il progetto, mentre genera un dinamismo culturale nella città che lo ospita, offre visibilità agli studenti d'arte e riunisce sullo stesso piano istituzioni pubbliche, organizzazioni della società civile, università e rappresentanti del settore privato. In ultima analisi, attraverso il contatto con il pubblico, contribuisce a portare le produzioni dei giovani artisti nella memoria collettiva.

L'inaugurazione realizzata ad Afyon non è stata soltanto un evento, ma un forte esempio di come istituzioni diverse possano convergere attorno a una visione culturale comune. Con la partecipazione di istituzioni pubbliche, organizzazioni della società civile, del Comune di Afyonkarahisar, della Facoltà di Belle Arti dell'Università Afyon Kocatepe, nonché di conservatori, di diverse unità accademiche, di rappresentanti del settore privato e di un vasto pubblico di appassionati d'arte, si è creato un terreno di collaborazione culturale articolato e multilivello.

Il progetto proseguirà, in linea con gli stessi principi e la stessa visione, a Izmir, Istanbul e infine ad Ayvalık, con un programma distribuito lungo tutto l'anno. In ogni città si rafforzerà grazie alle dinamiche locali, continuando a creare un'area di impatto culturale duratura e interattiva.

EMART, in quanto organizzazione della società civile senza scopo di lucro, considera l'arte non solo come un ambito estetico, ma come un elemento fondamentale dello sviluppo sociale. Crediamo che la produzione dei giovani che ricevono una formazione artistica arricchisca il pensiero, rafforzi lo spirito critico, accresca la capacità culturale della società e, soprattutto, alimenti l'immaginazione. L'obiettivo di EMART è rendere visibile questo potenziale e mettere in relazione i giovani artisti con una rete di interazione che si estende dalla produzione al pubblico, dall'università allo spazio pubblico.

Desidero ringraziare tutte le istituzioni partner, i sostenitori, i membri della giuria e tutti coloro che hanno contribuito al progetto. Mi congratulo con tutti gli studenti che, con il loro coraggio nel sognare, produrre e condividere, hanno arricchito il nostro progetto con le loro opere

Prof. Dr. Şerife Ebru Okuyucu

Afyon Kocatepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı
Dean of the Faculty of Fine Arts, Afyon Kocatepe University
Preside della Facoltà di Belle Arti, Università Afyon Kocatepe

Hayal Melodileri Sanat Projesine Dair

Sanat, yalnızca estetik bir ifade alanı değil; aynı zamanda düşünmenin, hissetmenin ve dünyayı anlamlandırmanın evrensel bir yoludur. Bu anlayışla, EMART Genç Yetenekleri Güçlendirme Vakfı ile Afyon Kocatepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi iş birliğinde gerçekleştirilen "IV. Hayal Melodileri Sanat Projesi" kapsamında düzenlenen bu sergi, genç sanatçıların yaratıcı potansiyellerini görünür kılan değerli bir buluşmadır.

Hayal Melodileri Sanat Projesi, dördüncü yılında da Türkiye'nin farklı üniversitelerinden lisans ve lisansüstü düzeyde öğrenim gören genç sanatçıları bir araya getirerek; sanat eğitiminin niteliğini ve görünürlüğünü artırmayı, disiplinlerarası etkileşimi teşvik etmeyi ve özellikle klasik müzik ile opera gibi evrensel sanat dallarına yönelik farkındalık oluşturmayı amaçlamaktadır. Bu yönüyle proje, yalnızca bir sergi süreci değil; genç sanatçıların düşünsel, duygusal ve sanatsal üretim süreçlerini besleyen çok katmanlı bir öğrenme ve paylaşım ortamı sunmaktadır.

Bu yıl projenin teması, İtalyan besteci Giuseppe Verdi'nin ölümsüz eseri "La Traviata" olmuştur. Aşk, fedakârlık, toplumsal normlar ve derin psikolojik çatışmalar etrafında şekillenen bu güçlü anlatı; genç sanatçılar tarafından farklı teknikler, malzemeler ve ifade biçimleri aracılığıyla yeniden yorumlanmıştır. Müziğin yarattığı dramatik ve duygusal derinlik, resim sanatının olanaklarıyla görsel bir dile dönüştürülmüş; ortaya çıkan eserler, katılımcıların hem teknik yetkinliklerini hem de özgün sanatsal yaklaşımlarını açık biçimde yansıtmıştır.

Türkiye genelinde 40 farklı üniversiteden yapılan yaklaşık 150 başvuru arasından üç sanat öğrencisi ödüle layık görülmüş; 30 eser ise Afyon Kocatepe Üniversitesi Atatürk Kongre Merkezi fuaye alanında ve ardından M. Rıza Çerçel Kültür Merkezi'nde sergilenmek üzere seçilmiştir.

Bu katalogda yer alan eserler, yalnızca bir operanın görsel temsilleri olarak değil; müzik, duygu ve mekân arasında kurulan çok katmanlı bir sanat dilinin yansımaları olarak değerlendirilmelidir. Her bir çalışma, Verdi'nin müziğinin yarattığı dramatik atmosferi farklı bir estetik yorumla ele almakta; izleyiciyi hem işitsel hem de görsel bir düşünme sürecine davet etmektedir. Bu bağlamda ödül alan ve sergilenmeye hak kazanan eser sahiplerini tebrik ediyor ve başarılarının devamını diliyorum.

IV. Hayal Melodileri Sanat Projesi, resim sergisi ve ödül töreni ile birlikte, opera sanatını merkeze alan disiplinlerarası bir etkinlik olarak gerçekleştirilmiştir. Proje kapsamında sahnelenen opera, görsel sanatlar ile müzik ve sahne sanatları arasındaki etkileşimi güçlendiren önemli bir sanatsal deneyim sunmuştur. Konserde, dört farklı opera sanatçısı, Afyon Kocatepe Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Sahne Sanatları Korosu'nun bazı bölümlerde eşliğiyle, "La Traviata" operasından seçme bölümler icra etmiştir.

Bu değerli projenin hayata geçirilmesinde emeği geçen EMART Genç Yetenekleri Güçlendirme Vakfı'na; projenin akademik altyapısının oluşturulmasından organizasyon sürecinin yürütülmesine, sergi ve ödül töreninin gerçekleştirilmesine kadar her aşamada belirleyici bir rol üstlenen Afyon Kocatepe Üniversitesi Rektörlüğümüze ve Fakültemiz personeline; katkı sunan tüm kurum ve paydaşlara, seçici kurul üyelerine ve özveriyle üreten genç sanatçılarımıza teşekkür ediyorum. Ayrıca sanatın birleştirici ve dönüştürücü gücüne inanarak bu süreci anlamlı kılan tüm sanatseverlere de şükranlarımı sunuyorum. IV. Hayal Melodileri Sanat Projesinin genç sanatçılarımız için ilham verici, sanat ortamımız için kalıcı ve değerli bir iz bırakmasını diliyor; bu kataloğun da söz konusu sanatsal üretimlerin belleğe taşınmasına katkı sağlamasını temenni ediyorum.

Prof. Dr. Şerife Ebru Okuyucu

Afyon Kocatepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı

Dean of the Faculty of Fine Arts, Afyon Kocatepe University

Preside della Facoltà di Belle Arti, Università Afyon Kocatepe

About the "Dream Melodies" Art Project

Art is not merely a field of aesthetic expression; it is also a universal way of thinking, feeling, and making sense of the world. With this understanding, this exhibition, organized within the scope of the 'IV. Melodies of Dreams Art Project' in collaboration with the EMART Foundation for Empowering Young Talents and Afyon Kocatepe University Faculty of Fine Arts, is a valuable meeting point that makes the creative potential of young artists visible.

In its fourth year, the Melodies of Dreams Art Project continues to bring together undergraduate and graduate students from various universities across Turkey. It aims to enhance the quality and visibility of art education, encourage interdisciplinary interaction, and raise awareness particularly for universal art forms such as classical music and opera. In this regard, the project is not just an exhibition process; it offers a multi-layered environment for learning and sharing that nurtures the intellectual, emotional, and artistic production processes of young artists.

This year's theme for the project was the immortal work 'La Traviata' by the Italian composer Giuseppe Verdi. This powerful narrative, shaped around love, sacrifice, social norms, and deep psychological conflicts, has been reinterpreted by young artists through various techniques, materials, and forms of expression. The dramatic and emotional depth created by the music has been transformed into a visual language through the possibilities of painting; the resulting works clearly reflect both the technical competence and the unique artistic approaches of the participants.

Out of approximately 150 applications from 40 different universities across Turkey, three art students were awarded prizes; 30 works were selected to be exhibited first at the Afyon Kocatepe University Atatürk Congress Center foyer and subsequently at the M. Rıza Çerçel Cultural Center.

The works included in this catalog should be evaluated not merely as visual representations of an opera, but as reflections of a multi-layered artistic language established between music, emotion, and space. Each study approaches the dramatic atmosphere created by Verdi's music with a different aesthetic interpretation, inviting the viewer into both an auditory and visual process of reflection. In this context, I congratulate the award winners and those whose works were selected for exhibition, and I wish them continued success.

The IV. Melodies of Dreams Art Project was realized as an interdisciplinary event centering on the art of opera, alongside the painting exhibition and award ceremony. The opera staged within the project offered a significant artistic experience that strengthened the interaction between visual arts, music, and performing arts. In the concert, four different opera artists performed selected parts from the opera 'La Traviata,' accompanied in some sections by the Afyon Kocatepe University State Conservatory Performing Arts Choir.

I would like to thank the EMART Foundation for Empowering Young Talents for bringing this valuable project to life; our Rectorate of Afyon Kocatepe University and our Faculty staff, who played a decisive role in every stage from establishing the academic infrastructure to managing the organizational process and conducting the exhibition and award ceremony; all contributing institutions and stakeholders, the members of the selection committee, and our young artists who produce with dedication. Furthermore, I extend my gratitude to all art lovers who made this process meaningful by believing in the unifying and transformative power of art. I hope that the IV. Melodies of Dreams Art Project will be inspiring for our young artists and leave a lasting and valuable mark on our art environment; I also hope this catalog contributes to carrying these artistic productions into memory.

Prof. Dr. Şerife Ebru Okuyucu

Afyon Kocatepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı
Dean of the Faculty of Fine Arts, Afyon Kocatepe University
Preside della Facoltà di Belle Arti, Università Afyon Kocatepe

Riguardo al Progetto Artistico Melodie di Sogno

L'arte non è solo un ambito di espressione estetica, ma è anche un modo universale di pensare, sentire e dare senso al mondo. Con questa consapevolezza, questa mostra, organizzata nell'ambito del 'IV. Progetto d'Arte Melodie dei Sogni' in collaborazione con la Fondazione EMART per il Potenziamento dei Giovani Talenti e la Facoltà di Belle Arti dell'Università Afyon Kocatepe, rappresenta un prezioso incontro che rende visibile il potenziale creativo dei giovani artisti.

Giunto alla sua quarta edizione, il Progetto d'Arte Melodie dei Sogni continua a riunire studenti di corsi di laurea e post-laurea provenienti da diverse università della Turchia, con l'obiettivo di elevare la qualità e la visibilità dell'educazione artistica, incoraggiare l'interazione interdisciplinare e creare consapevolezza verso forme d'arte universali come la musica classica e l'opera. In questo senso, il progetto non è solo un percorso espositivo, ma offre un ambiente di apprendimento e condivisione multidimensionale che nutre i processi di produzione intellettuale, emotiva e artistica dei giovani artisti.

Il tema del progetto di quest'anno è stato l'opera immortale 'La Traviata' del compositore italiano Giuseppe Verdi. Questa narrazione potente, che si sviluppa attorno ai temi dell'amore, del sacrificio, delle norme sociali e dei profondi conflitti psicologici, è stata reinterpretata dai giovani artisti attraverso diverse tecniche, materiali e forme espressive. La profondità drammatica ed emotiva creata dalla musica è stata trasformata in un linguaggio visivo grazie alle possibilità della pittura; le opere risultanti riflettono chiaramente sia la competenza tecnica che l'approccio artistico originale dei partecipanti.

Tra le circa 150 candidature provenienti da 40 diverse università della Turchia, tre studenti d'arte sono stati premiati, mentre 30 opere sono state selezionate per essere esposte prima nel foyer dell'Atatürk Congress Center dell'Università Afyon Kocatepe e successivamente presso il Centro Culturale M. Rıza Çerçel.

Le opere contenute in questo catalogo non devono essere considerate semplici rappresentazioni visive di un'opera lirica, ma come riflessi di un linguaggio artistico stratificato che si instaura tra musica, emozione e spazio. Ogni lavoro affronta l'atmosfera drammatica creata dalla musica di Verdi con una diversa interpretazione estetica, invitando lo spettatore a un processo di riflessione sia uditivo che visivo. In questo contesto, mi congratulo con i vincitori dei premi e con coloro le cui opere sono state selezionate per la mostra, augurando loro continui successi.

Il IV. Progetto d'Arte Melodie dei Sogni è stato realizzato come un evento interdisciplinare incentrato sull'arte operistica, insieme alla mostra di pittura e alla cerimonia di premiazione. L'opera messa in scena nell'ambito del progetto ha offerto un'importante esperienza artistica che ha rafforzato l'interazione tra le arti visive, la musica e le arti sceniche. Durante il concerto, quattro diversi artisti lirici hanno eseguito brani scelti da 'La Traviata', accompagnati in alcune parti dal Coro di Arti Sceniche del Conservatorio Statale dell'Università Afyon Kocatepe.

Desidero ringraziare la Fondazione EMART per il Potenziamento dei Giovani Talenti per aver dato vita a questo prezioso progetto; il Rettorato della nostra Università Afyon Kocatepe e il personale della nostra Facoltà, che hanno svolto un ruolo decisivo in ogni fase, dalla creazione dell'infrastruttura accademica alla gestione del processo organizzativo, fino alla realizzazione della mostra e della cerimonia di premiazione; tutte le istituzioni e i partner che hanno contribuito, i membri del comitato di selezione e i nostri giovani artisti che producono con dedizione. Inoltre, esprimo la mia gratitudine a tutti gli amanti dell'arte che hanno reso significativo questo percorso credendo nel potere unificante e trasformativo dell'arte. Auguro che il IV. Progetto d'Arte Melodie dei Sogni sia fonte di ispirazione per i nostri giovani artisti e lasci un segno duraturo e prezioso nel nostro ambiente artistico, con la speranza che questo catalogo contribuisca a tramandare la memoria di queste produzioni artistiche.

Seçici Kurul / *Jury* / *Giuria*

Hüsamettin Koçan
Seçici Kurul Başkanı / Chairman of the Jury
Prof. Dr., Sanatçı, Eğitmen,
Baksı Müzesi Kurucusu, Baksı Kültür Sanat Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı
Prof. Dr., Artist, Educator, Founder of Baksı Museum,
Chairman of the Board of Directors of Baksı Culture and Arts Foundation
Prof. Dr., artista, educatore, fondatore del Museo Baksı,
Presidente del consiglio di amministrazione della Fondazione Baksı per la cultura e le arti

Gülveli Kaya
Prof., Sanatçı, Akademisyen,
Yeditepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanı
Prof., Artist, Academician, Dean of Yeditepe University Faculty of Fine Arts
Prof., Artista, Accademico, Preside della Facoltà di Belle Arti dell'Università di Yeditepe

Oğuz Haşlakoğlu
Doç. Dr., Sanatçı, Akademisyen,
İstanbul Teknik Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölüm Başkanı
Assoc. Dr., Artist, Academician, Istanbul Technical University Fine Arts Department Head
Ass. Dott., artista, accademico, capo del dipartimento di belle arti dell'Università Tecnica di Istanbul

Fevzi Nuri Kara
Dr. Öğr. Üyesi, Sanatçı, Akademisyen,
Afyon Kocatepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekan Yard.
Dr. Lecturer, Artist, Academician, Vice Dean of Afyon Kocatepe University Faculty of Fine Arts
Dott. Docente, Artista, Accademico, Vice Preside della Facoltà di Belle Arti dell'Università Afyon Kocatepe

Serkan Şahin
EMART Genç Yetenekleri Güçlendirme Vakfı Kurucu Başkanı
Founding President of EMART Young Talents Empowerment Foundation
Presidente fondatore della EMART Young Talents Empowerment Foundation

Verdi, La Traviata

"La Traviata", dünyada en fazla sahnelenen operalar listesi yapılırsa, hiç şüphesiz listenin en üst sıralarında yer alır. Verdi'nin bu eseri muhteşem müziği ve duygusal finali ile hak ettiği ilgiyi görür.

Konusu Alexander Dumas Fils'in "Kamelyalı Kadın" isimli romanından alınır. Dumas Fils, bizzat tanıdığı Parisli Marie Duplessis'in gerçek hikâyesini yazar. Opera haline getirenler ise Francesco Maria Piave librettosunu hazırlar, Giuseppe Verdi besteler. O dönemde tarih ve mitoloji dolu operalara alışık seyircilere, sosyetik bir kadının soylu bir adama aşkını sahnelemek cesaret isteyen bir seçimdir.

I. Perde

Hüzünlü uvertür biter bitmez, perde neşeli bir partiye açılır. Partinin ev sahibi Violetta'dır. Ana karakter Violetta yani "la traviata" (İtalyanca yolunu şaşırmış kadın anlamındadır) o partide yer alan çoğu erkekle adı anılmış olmuş sosyetik bir kadındır. Partiye Violetta'nın hayranı olduğunu söyleyen Alfredo gelir. Uzun zamandır tanışmak istediği Violetta'nın da isteğiyle bir "içki şarkısı" söylemeye razı olur. Bu herkesin çok iyi bildiği bir melodidir ve isteseler de istemeseler de seyirciler de partiye katılır.

Alfredo ve Violetta yalnız kalırlar. Alfredo "un di, felice" aryasıyla, Violetta'ya karşı hissettiklerini anlatır. Şafak vakti gelir, önce Alfredo sonra diğer davetliler Violetta'ya parti için teşekkür ederek evden ayrılırlar. Violetta kendisiyle baş başa kalır. Hareketli ve neşeli dakikalar geride kalır artık operanın hüzünlü haliyle tanışma vaktidir. Yaklaşık 10 dakika sürecek Violetta'nın tek başına sahnede yer aldığı bu bölüm opera tarihinin en özel anlarından biridir.

Bir hayat kadını gerçekten sevebilir mi? "E strano!" (Tuhaf!) Alfredo'nun ona karşı duyguları gerçek olabilir mi? Violetta biraz duraklar, Follie!"(çılgınlık!), deliliktir bu, zavallı bir kadın olarak ne ümit edebilir? Sonunda kasvetli söylemi bırakır ve neşeli şarkısına geçer ("sempre libera") Şaşkınlık, aşk, ümitsizlik ve kendini avutma; tüm bu duygular bu 10 dakikalık sürede, Verdi'nin enfes müziği eşliğinde sahnededir.

II. Perde

Violetta ve Alfredo yaklaşık 3 aydır, Paris'in dışında bir çiftlik evinde yaşamaya başlamıştır. Alfredo evin tüm masrafının Violetta tarafından karşılandığını anlayınca para bulmak için Paris'e gider. Bu sırada Alfredo'nun babası Germont gelir. Babanın sahneye girmesiyle müzik de değişir. Yaklaşık 15 dakika süren baba ve Violetta düeti, Verdi'nin yeteneğini gösteren önemli bir sahnedir.

Baba Germont kabadır (karşısında bir hayat kadını vardır), öfkelidir (ona göre kadın oğlunu ayartır) ama Violetta'nın cevapları ve Alfredo'nun parasında gözünün olmadığını anlamasıyla pişman olur. Kendi öz kızının evlenmesi için Alfredo ile birlikte yaşamaması gerekir, ricacı olur. Violetta'nın ailesinin olmadığını ve çok hasta olduğunu öğrenince onu teselli eder. Violetta'nın fedakârlığı (kızın evlenebilmesi için Alfredo'nun hayatından çıkmaya söz vermesi) ile minnettar, sonunda nasıl teşekkür edeceğini bilemeyen bir insandır.

Violetta, babanın kaba hitabına karşı gururludur (“bir kadınım ve burası da evimdir”), endişelidir çünkü mutluluğu babanın gelişiyle bozulabilir. Izdırap içindedir, tövbe etmesine rağmen geçmişi peşini bırakmaz, fedakârdır masum bir genç kızın kendisi yüzünden evlenememesini istemez ve mutluluğunu feda eder. Tüm bunlar, bu onbeş dakikalık süre içinde müzikle ifade edilir.

Violetta, babaya söz verdiği şekilde evi terk eder. Giderken Alfredo’ya mektup bırakır, ayrıldıklarını ve eski neşeli gece hayatına döneceğini anlatır. Babası her ne kadar engellemeye çalışsa da mektubun etkisindeki Alfredo kıskançlık ve sinir içinde Violetta’dan intikam almak için sahneden ayrılır.

Sahne değişir, çılgın bir parti başlamak üzeredir. Önce kadınlardan çingeneler sonra da erkeklerden matadorlar korosunu dinleriz. Seyirciler tarafından en beğenilen bölümlerden biridir. Violetta bu partiye baron ile birlikte gelir. Alfredo Violetta ile konuşmaya çalışır ama Violetta baronu sevdiğini her şeyin bittiğini tekrarlar. İyice hiddetlenen Alfredo, herkesin gözü önünde Violetta’ya paralar fırlatır. Bu hayat kadınına borcunu ödemiştir! Herkes bu kaba hareketinden dolayı Alfredo’yu ayıplar. Violetta bir gün fedakârlığının anlaşılacağını söylerken, Baron Alfredo’yu düelloya davet eder.

III. Perde

Violetta’nın hastalığı ilerlemiştir. Hasta yatağında, Germont’tan gelen mektubu okur. Düello sonucunda Baron yaralanmıştır, Alfredo ise iyidir. Baba, Alfredo’yu Violetta’ya özür dilemek için gönderdiğini yazar. Mektubu kapatan Violetta, “E tardi!” (Artık geç) diyerek, haftalardır onları beklediğini ama kimsenin gelmediğini söyler.

Aryanın bitimiyle nihayet Alfredo gelir ve sevgililer buluşur. Güzel bir aşk düeti izleriz. İyileştim diyerek ayağa kalksa da artık çok geçtir. Genç yaşında vereme kurban gitmek üzeredir. Baba Germont da sahneye gelir. Her şeyden kendisini sorumlu tutmakta Violetta’dan af dilemektedir. Violetta ise Alfredo’ya evlenmesini, kendi resmini de evleneceği kıza armağan etmesini ister; “Bu bir meleğin hediyesidir, mutluluğunuz için dua edeceğim.”

Meşhur son sahne ise “Di quel amor” melodisi eşliğinde “E strano” (tuhaf) ifadesiyle başlar. Violetta canlanır, sanki yeni hayatında melek olarak yaşadığını görmektedir; “Tekrar doğuyorum! Acılarım sona eriyor, hayata dönüyorum, mutluyum”.

Verdi finali, saniyeler için de olsa, sanki ortada bırakır. Seyircilerin önemli bir kısmının, bu operanın mutlu sonla bitmesini isteyeceklerini düşünebiliriz. Ancak, II. Abdühamid’in yaşadığı dönemdeki gücü ve yetkileri seyircilerde olmadığı için tek emirleriyle mutlu sonlu “La Traviata” izleyemezler.

Kaynak: *Şahin Serkan, 2019, Hayal Melodileri Operaya Yolculuk, İstanbul, Ceres Yayınları.*

Verdi, La Traviata

"La Traviata" would undoubtedly rank among the top if a list were made of the most frequently performed operas in the world. This work by Verdi receives the recognition it deserves thanks to its magnificent music and its deeply emotional finale.

Its story is based on the novel "La Dame aux Camélias" by Alexander Dumas Fils. Dumas Fils wrote the real-life story of Marie Duplessis, a Parisian woman he personally knew. The opera version was created with a libretto by Francesco Maria Piave and music by Giuseppe Verdi. At a time when audiences were accustomed to operas filled with history and mythology, staging the love of a courtesan for a nobleman was a bold choice.

Act I

As soon as the melancholic overture ends, the curtain rises on a lively party. The host of the party is Violetta. The main character, Violetta "la traviata" (Italian for "the fallen woman") is a courtesan whose name has been associated with many of the men present at the gathering. Alfredo, who declares himself an admirer of Violetta, arrives at the party. At Violetta's request, he agrees to sing a "drinking song." This is a melody well known to everyone, and whether they wish to or not, the audience becomes part of the celebration.

Alfredo and Violetta are left alone. Through the aria "Un dì, felice," Alfredo expresses his feelings for Violetta. Dawn arrives, and first Alfredo, then the other guests, thank Violetta for the party and leave. Violetta remains alone. The lively and joyful moments are over; it is now time to encounter the sorrowful nature of the opera. This section, in which Violetta remains alone on stage for about ten minutes, is one of the most remarkable moments in operatic history.

Can a courtesan truly love? "È strano!" (Strange!) Could Alfredo's feelings for her be real? Violetta hesitates for a moment "Follie!" (Madness!) what hope could a poor woman like her have? Eventually, she abandons the dark mood and returns to a lively expression with "Sempre libera." Surprise, love, despair, and self-consolation all these emotions unfold within these ten minutes, accompanied by Verdi's exquisite music.

Act II

Violetta and Alfredo have been living together for about three months in a country house outside Paris. When Alfredo realizes that Violetta is covering all the expenses, he leaves for Paris to find money. Meanwhile, Alfredo's father, Germont, arrives. With the father's entrance, the music changes as well. The duet between Germont and Violetta, lasting about fifteen minutes, is one of the key scenes demonstrating Verdi's mastery.

Germont is initially harsh (he is speaking to a courtesan) and angry (he believes she has seduced his son). However, he becomes remorseful when he understands Violetta's sincerity and that she has no interest in Alfredo's money. He pleads with her, explaining that his daughter's marriage depends on Alfredo leaving Violetta. Upon learning that Violetta has no family and is seriously ill, he begins to comfort

her. He becomes deeply grateful for Violetta's sacrifice her promise to leave Alfredo for the sake of his daughter and ultimately does not know how to express his thanks.

Violetta is proud in response to the father's harsh tone ("I am a woman, and this is my home"), anxious because her happiness may be destroyed, and full of suffering, as her past continues to haunt her despite her repentance. She is selfless, unwilling to prevent an innocent young girl from marrying, and ultimately sacrifices her own happiness. All these emotions are expressed through music within this fifteen-minute scene.

As promised to Germont, Violetta leaves the house. She leaves a letter for Alfredo, explaining that they have separated and that she will return to her former life of pleasure. Although his father tries to stop him, Alfredo, overwhelmed by jealousy and anger, leaves the stage seeking revenge on Violetta.

The scene changes, and a wild party is about to begin. First, we hear the chorus of gypsy women, followed by that of the matadors. This is one of the most popular parts among audiences. Violetta arrives at the party with the Baron. Alfredo attempts to speak with her, but Violetta insists that she loves the Baron and that everything is over. Enraged, Alfredo throws money at Violetta in front of everyone, claiming to have repaid his debt to this courtesan. The guests condemn Alfredo for his rude behavior. As Violetta says that one day her sacrifice will be understood, the Baron challenges Alfredo to a duel.

Act III

Violetta's illness has worsened. In her sickbed, she reads a letter from Germont. The Baron has been wounded in the duel, while Alfredo is safe. Germont writes that he has sent Alfredo to apologize. After closing the letter, Violetta says, "È tardi!" (It is too late), explaining that she has been waiting for weeks, but no one has come.

With the end of the aria, Alfredo finally arrives, and the lovers reunite. A beautiful love duet follows. Although Violetta rises, claiming she has recovered, it is too late. She is about to succumb to tuberculosis at a young age. Germont also enters. He holds himself responsible for everything and asks for Violetta's forgiveness. Violetta, however, asks Alfredo to marry and to give her portrait to his future wife: "It is a gift from an angel; I will pray for your happiness."

The famous final scene begins with "È strano" (strange) accompanied by the melody of "Di quell'amor." Violetta seems to come back to life, as if she sees herself living as an angel in a new existence: "I am reborn! My suffering is over, I return to life, I am happy."

Verdi leaves the ending unresolved, even if only for a few moments. One might imagine that many in the audience would wish for a happy ending. However, since they do not possess the power and authority of Sultan Abdülhamid II, they cannot command a happy ending to "La Traviata."

Source: *Şahin Serkan, 2019, Dream Melodies: Voyage to Opera, Ceres Publishing*.

Verdi, La Traviata

"La Traviata" è senza dubbio una delle opere più rappresentate al mondo, e occupa sempre le prime posizioni in qualsiasi classifica. Quest'opera di Verdi continua a ricevere l'attenzione che merita grazie alla sua musica straordinaria e al suo finale profondamente emozionante.

Il soggetto è tratto dal romanzo "La Dame aux Camélias" di Alexandre Dumas fils. Dumas racconta la vera storia di Marie Duplessis, una donna parigina che egli stesso aveva conosciuto. L'opera è trasformata in libretto da Francesco Maria Piave e musicata da Giuseppe Verdi. In un'epoca in cui il pubblico era abituato a opere ambientate nella storia o nella mitologia, mettere in scena l'amore tra una donna mondana e un uomo di buona famiglia fu una scelta coraggiosa.

Atto I

Subito dopo la malinconica ouverture, il sipario si apre su una festa vivace. La padrona di casa è Violetta, la protagonista dell'opera, "la traviata" (cioè "la donna smarrita"). È una donna dell'alta società, il cui nome è stato associato a molti uomini presenti alla festa.

Alla festa arriva Alfredo, che dichiara di essere un ammiratore di Violetta. Su sua richiesta, egli accetta di cantare un brindisi. Si tratta di una melodia celebre, che coinvolge inevitabilmente anche il pubblico, come se partecipasse alla festa.

Alfredo e Violetta restano soli. Con l'aria "Un dì, felice", Alfredo le confessa i suoi sentimenti. All'alba, prima Alfredo e poi gli altri ospiti lasciano la casa, ringraziando Violetta per la serata. Rimasta sola, Violetta si trova faccia a faccia con se stessa. I momenti allegri sono finiti; è tempo di entrare nella dimensione più malinconica dell'opera. Questa scena, in cui Violetta resta sola per circa dieci minuti, è uno dei momenti più intensi della storia dell'opera.

Una donna come lei può davvero amare? "È strano!" I sentimenti di Alfredo possono essere sinceri? Violetta esita, poi esclama: "Follia!" È una pazzia: che speranza può avere una donna come lei? Infine abbandona il tono cupo e si lascia andare alla sua aria brillante "Sempre libera". Stupore, amore, disperazione e autoinganno: tutte queste emozioni si susseguono in pochi minuti, accompagnate dalla musica sublime di Verdi.

Atto II

Violetta e Alfredo vivono da circa tre mesi in una casa di campagna fuori Parigi. Quando Alfredo scopre che tutte le spese sono sostenute da Violetta, decide di andare a Parigi per procurarsi del denaro. In sua assenza arriva il padre di Alfredo, Germont. Con il suo ingresso cambia anche la musica. Il duetto tra Germont e Violetta, che dura circa quindici minuti, è uno dei momenti più significativi dell'opera.

Germont è inizialmente duro (davanti a lui c'è una cortigiana), è irritato (ritiene che lei abbia sedotto suo figlio), ma di fronte alle risposte di Violetta e comprendendo che non è interessata al denaro di Alfredo, cambia atteggiamento e si pente. Supplica Violetta: la loro relazione impedisce

il matrimonio della sua vera figlia. Quando scopre che Violetta non ha famiglia ed è gravemente malata, prova compassione per lei. La promessa di Violetta di lasciare Alfredo per il bene della giovane rende Germont profondamente riconoscente, tanto da non sapere come esprimere la sua gratitudine.

Violetta è orgogliosa di fronte alla durezza di Germont (“sono una donna, e questa è casa mia”), è inquieta perché la sua felicità è minacciata, è tormentata perché il passato continua a perseguitarla nonostante il suo pentimento, ed è generosa perché non vuole impedire il matrimonio di una giovane innocente. Tutto questo viene espresso in musica nel corso del duetto.

Violetta mantiene la promessa e lascia la casa. Prima di partire scrive una lettera ad Alfredo, dicendo che lo lascia e che tornerà alla sua vita mondana. Nonostante i tentativi del padre di fermarlo, Alfredo, sconvolto dalla lettera, parte deciso a vendicarsi, accecato dalla gelosia.

La scena cambia: sta per iniziare una festa sfrenata. Prima si ascolta il coro delle zingare, poi quello dei matadori, uno dei momenti più amati dal pubblico. Violetta arriva accompagnata dal barone. Alfredo cerca di parlarle, ma lei insiste di amare il barone e che tutto è finito. Furioso, Alfredo getta del denaro ai piedi di Violetta davanti a tutti, come per saldare il suo “debito”. Il gesto viene condannato da tutti. Violetta afferma che un giorno il suo sacrificio sarà compreso, mentre il barone sfida Alfredo a duello.

Atto III

La malattia di Violetta è ormai avanzata. A letto, legge una lettera di Germont. Il barone è rimasto ferito nel duello, mentre Alfredo è salvo. Il padre scrive di aver mandato Alfredo da lei per chiederle perdono. Dopo aver letto la lettera, Violetta esclama: “È tardi!” Dice di averli aspettati per settimane, ma invano.

Alla fine Alfredo arriva e i due amanti si ritrovano. Segue un intenso duetto d’amore. Anche se Violetta si alza dicendo di sentirsi meglio, è ormai troppo tardi. Sta per soccombere alla tubercolosi.
Arriva anche Germont, che si sente colpevole e chiede perdono. Violetta chiede ad Alfredo di sposarsi e di donare il suo ritratto alla futura sposa: “È il dono di un angelo, pregherò per la vostra felicità.”
La celebre scena finale inizia con la melodia di “Di quell’amor” e con le parole “È strano”. Violetta sembra rinascere, come se vedesse una nuova vita, quasi angelica: “Rinasco! Le mie sofferenze finiscono, torno alla vita, sono felice.”

Verdi, per qualche istante, sembra lasciare il finale in sospeso. Si potrebbe pensare che molti spettatori desidererebbero un lieto fine. Tuttavia, non avendo il potere e l’autorità che aveva il sultano Abdülhamid II, il pubblico non può cambiare il destino dell’opera con un semplice ordine.

Fonte: *Şahin Serkan, 2019, Hayal Melodileri Operaya Yolculuk, Istanbul, Ceres Yayınları.*

BİRİNCİ BAŞARI ÖDÜLÜ / *FIRST PRIZE / PRIMO PREMIO*

FEYZA HELEN TUZCU 2001

Sakarya Üniversitesi

Unutulanlar

Tuval Üzeri Yağlıboya, 60 x 80 cm

Bu iş, operanın "vakitsiz mektup" bölümünden esinlenerek yapıldı. Figürün yere yakın konumu ve beyaz örtünün bedeni sarmalayan ağırlığı kırılganlık, bekleyiş ve içe kapanma hâlini görünür kılarken; arka plandaki siluetler mesafe ve zaman duygusunu güçlendirerek geç kalmışlık hissini vurgular.

The Forgotten Ones

Oil on canvas, 60 x 80 cm

This work was inspired by the "untimely letter" section of the opera. The figure's low position and the weight of the white drape enveloping the body highlight fragility, waiting, and introspection; while the silhouettes in the background reinforce the sense of distance and time, emphasizing the feeling of being late.

I Dimenticati

Olio su tela, 60 x 80 cm

Quest'opera è ispirata alla sezione "Lettera intempestiva" dell'opera. La posizione bassa della figura e il peso del drappo bianco che ne avvolge il corpo evidenziano fragilità, attesa e introspezione; mentre le sagome sullo sfondo rafforzano il senso di distanza e di tempo, enfatizzando la sensazione di essere in ritardo.

İKİNCİ BAŞARI ÖDÜLÜ / *FIRST PRIZE / PRIMO PREMIO*

BUSE YAĞCI 2001

Afyon Kocatepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi

Mütemadi

Yağlıboya, 120 x 90 cm

La Traviata'nın "Neşe" bölümünde, uvertürdeki hüznün ardından yüzeyde coşkulu bir atmosfer kurulur. Bu neşe, Violetta'nın geçici iyileşmesine eşlik eden kırılgan bir kutlamadır. Balina figürü, müziğin bedende yarattığı titreşimi temsil eder; eserde neşe kalıcı bir mutluluk değil, bastırılmış hüznün üzerinde yükselen geçici bir enerji olarak ele alınır.

Perpetual

Oil on canvas, 120 x 90 cm

In the "Joy" movement of La Traviata, a jubilant atmosphere is established on the surface following the melancholy of the overture. This joy is a fragile celebration accompanying Violetta's temporary recovery. The whale figure represents the vibration created by the music in the body; in the work, joy is not treated as lasting happiness, but as a temporary energy rising above suppressed sadness.

Perpetuo

Olio su tela, 120 x 90 cm

Nel movimento "Gioia" de La Traviata, un'atmosfera giubilante si instaura in superficie dopo la malinconia dell'ouverture. Questa gioia è una fragile celebrazione che accompagna la temporanea guarigione di Violetta. La figura della balena rappresenta la vibrazione creata dalla musica nel corpo; nell'opera, la gioia non è trattata come felicità duratura, ma come un'energia temporanea che si eleva al di sopra della tristezza repressa.

ÜÇÜNCÜ BAŞARI ÖDÜLÜ / *FIRST PRIZE / PRIMO PREMIO*

YAĞMUR TOPDEMİR 2003

Afyon Kocatepe Üniversitesi

Sessiz Arya

Tuval Üzeri Yağlıboya, 100 x 120 cm

Eserin kavramsal çıkış noktası, operanın ikinci bölümünde kadının sevdiği adamdan vazgeçmeye zorlandığı sahnedir. Bu an, karakterin sahnede güçlü ve zarif görünürken iç dünyasında geri dönüşü olmayan bir fedakârlıkla yüzleştiği eşiği temsil eder. Göz hizasını kesen kırmızı katman, sahne ile gerçeği ayıran bir perde gibi çalışır. Tutku, utanç ve fedakârlığın rengi olan kırmızı, hem arzu edilen hem de dışlanan bir varoluşa işaret eder. Yüzün görünmemesi, kimliğin bireysellikten koparılarak bir role indirgenmesini vurgular. "Sessiz Arya", kadının sesini yükseltmediği, bilinçli bir susuş anını görünür kılar.

Silent Aria

Oil on canvas, 100 x 120 cm

The conceptual starting point of the work is the scene in the second act of the opera where the woman is forced to give up the man she loves. This moment represents the threshold where the character, while appearing strong and graceful on stage, faces an irreversible sacrifice in her inner world. The red layer that cuts across the eye level acts like a curtain separating the stage from reality. Red, the color of passion, shame, and sacrifice, signifies an existence that is both desired and rejected. The concealment of the face emphasizes the reduction of identity from individuality to a role. The "Silent Aria" makes visible a moment of conscious silence, where the woman does not raise her voice.

Aria Silenziosa

Olio su tela, 100 x 120 cm

Il punto di partenza concettuale dell'opera è la scena del secondo atto dell'opera in cui la donna è costretta a rinunciare all'uomo che ama. Questo momento rappresenta la soglia in cui il personaggio, pur apparendo forte e aggraziato sulla scena, affronta un sacrificio irreversibile nel suo mondo interiore. Lo strato rosso che attraversa l'altezza degli occhi agisce come una tenda che separa il palcoscenico dalla realtà. Il rosso, colore della passione, della vergogna e del sacrificio, simboleggia un'esistenza che è allo stesso tempo desiderata e rifiutata. L'occultamento del volto enfatizza la riduzione dell'identità da individualità a ruolo. L'"Aria muta" rende visibile un momento di silenzio consapevole, in cui la donna non alza la voce.

AFRANUR ŞENYUVA 2004

Osmangazi Üniversitesi

Untitled

Karışık Teknik, 50 x 70 cm

Operayı dinleyerek başladım, operanın bana hissettirdikleri ve sonrasında hangi ülkeye ait olduğu sanatçısı ve o dönemin eserlerini araştırdım. Pietro Rotari nin A Young Woman Crying adlı işinden ilham almaya karar verdim. Operadaki başrolün sevgilisini beklediği kısmı güzel bir şekilde anlattığını düşünüyorum. Sonrasında örgünün de hasretle beklemekle ilişkili olduğunu öğrendim. Bu yüzden eserimdeki her bir parça elle benim tarafımdan örüldü . Renkleri ise mavi renk beklemek üzüntü gibi hisleri sembolize eder pembe ise aşkı sembolize eder. Sıra yeşile gelince o da gerçek aşkın köklerini saldığını sembolize etmekte.

Untitled

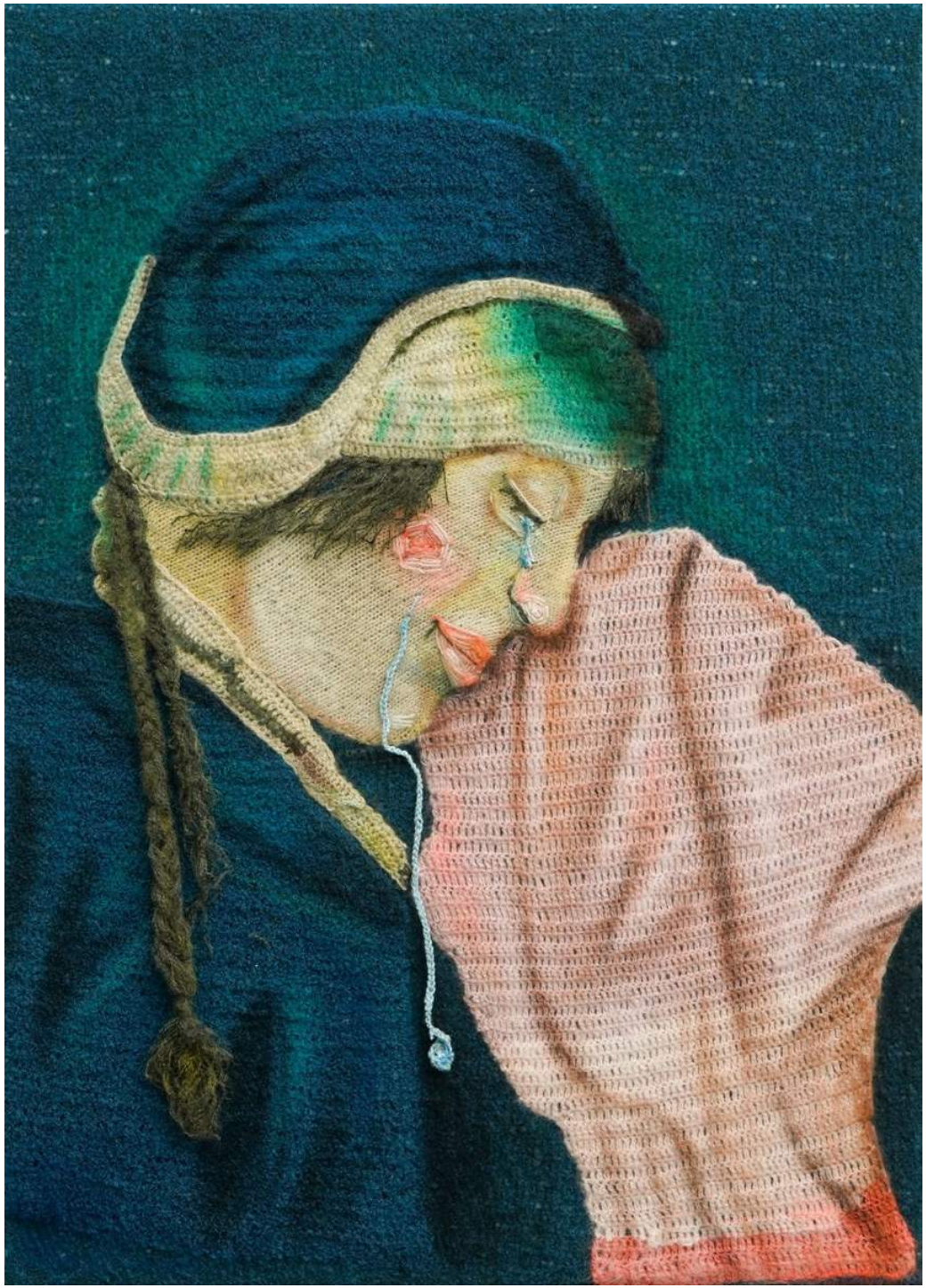
Mixed techniques, 50 x 70 cm

I started by listening to the opera, researching the feelings it evoked in me, its country of origin, the composer, and other works of that period. I decided to take inspiration from Pietro Rotari's work, A Young Woman Crying. I believe it beautifully captures the moment in the opera where the protagonist waits for her lover. Later, I learned that knitting is also associated with a sense of longing and waiting. Therefore, every single piece in my work was hand-knitted by me. As for the colors; blue symbolizes feelings like waiting and sadness, while pink represents love. When it comes to green, it symbolizes true love taking root.

Senza titolo

Tecniche miste, 50 x 70 cm

Ho iniziato ascoltando l'opera, ricercando le emozioni che evocava in me e poi indagando il suo paese d'origine, l'artista e le opere di quell'epoca. Ho deciso di trarre ispirazione da "Giovane donna che piange" di Pietro Rotari. Penso che descriva magnificamente la parte in cui la protagonista attende il suo amato. In seguito, ho imparato che il lavoro a maglia è anche legato al desiderio e all'attesa. Pertanto, ogni pezzo della mia opera è stato lavorato a mano da me. Per quanto riguarda i colori, il blu simboleggia sentimenti come l'attesa e la tristezza, il rosa simboleggia l'amore e il verde simboleggia le radici del vero amore.

ASLIHAN WİNTER 1993

Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi

Ancak o zaman durabilirim, belki.

MDF Üzeri Yağlıboya ve Akrilik, 120 x 80 cm

Eser, La Traviata'da Violetta'yı yavaşça yok eden etmenler sonucunda, Violetta'nın özgürleşmesini konu alır.

Only then can I stop, perhaps.

Oil and acrylic paints on MDF, 120 x 80 cm

The work deals with Violetta's liberation as a result of the factors that slowly destroy her in La Traviata.

Solo allora potrò fermarmi, forse.

Colori a olio e acrilici su MDF, 50 x 70 cm

L'opera tratta della liberazione di Violetta in seguito ai fattori che la distruggono lentamente ne La Traviata.

AYŞENUR GÜNEŞ 2003

Marmara Üniversitesi

Bir Operanın Anatomisi

Tuval Üzeri Akrilik Boya, 80 x 100 cm

Bir trajedinin yapı taşlarını inceleyen bu resim, Giuseppe Verdi'nin başyapıtını görsel olarak inşa ediyor. Bir kadının feda edilişi ve zamanın durdurulamaz temposu, La Traviata'nın trajik ve görkemli müziksel doğasını görselleştiriyor. Mekanın derinliği ve kamelyalar, şehir ve sahne estetiği ile iç içe geçerek figüratif unsurlarla destekleniyor. Bu çalışma, sahnede görünenin ardındakini duygu ve müzik ile deşifre ediyor.

The Anatomy of an Opera

Oil and acrylic paints on MDF, 80 x 100 cm

Examining the building blocks of a tragedy, this painting visually reconstructs Giuseppe Verdi's masterpiece. The sacrifice of a woman and the unstoppable pace of time visualize the tragic and majestic musical nature of La Traviata. The depth of the space and the camellias intertwine with the aesthetics of the city and the stage, supported by figurative elements. This work deciphers what lies behind what is seen on stage through emotion and music.

L'Anatomia di un'Opera

Colori a olio e acrilici su MDF, 80 x 100 cm

Esaminando gli elementi costitutivi di una tragedia, questo dipinto ricostruisce visivamente il capolavoro di Giuseppe Verdi. Il sacrificio di una donna e il ritmo inarrestabile del tempo visualizzano la natura musicale tragica e maestosa de La Traviata. La profondità dello spazio e le camelie si intrecciano con l'estetica della città e del palcoscenico, supportate da elementi figurativi. Quest'opera decifra ciò che si cela dietro ciò che è visibile sul palco attraverso l'emozione e la musica.

BAŞAK TURAN 2004

Dicle Üniversitesi

La Traviata (Düşmüş Kadın)

Tuval Üzeri Yağlı Boya, 70 x 100 cm

Bu eser, La Traviata operasını etimolojik kökeniyle ele alarak "düşmüş kadın" kavramını Alfredo'nun bakış açısından yeniden okumayı amaçlamaktadır. İzleyiciye dönük, açık ve savunmasız avuç, Alfredo'nun masumiyetini ve çaresizliğini görünür kılarken, Violetta'ya uzanan eli tutunma arzusunu ve kaybı geciktirme çabasını simgeler. Beyaz güller, Violetta'nın kırılgan yaşamını temsil ederken, solmuş ve kararmış yapraklar hastalıkla birlikte yaklaşan ölümü ima eder. Alfredo'nun kırmızı ceketi; aşk, şehvet ve kan arasında kurulan dramatik bağı yoğunlaştırır. Violetta'nın beyazdan griye kayan elbisesi ise, içsel saflık ile toplum baskısı altında "kirli" olarak damgalanan bir kimlik arasındaki çatışmayı görünür kılar. Bu bağlamda eser, düşük olanın Violetta değil etiketleyen toplumun ve Alfredo'nun kaybedişini resimsel bir dile dönüştürmektedir.

La Traviata (The Fallen Woman)

Oil on canvas, 70 x 100 cm

This work aims to reinterpret the concept of the "fallen woman" from Alfredo's perspective, examining the etymological origins of the opera La Traviata. The open, vulnerable palm facing the viewer reveals Alfredo's innocence and helplessness, while the hand reaching out to Violetta symbolizes his desire to hold on and his attempt to delay loss. The white roses represent Violetta's fragile life, while the withered and blackened leaves hint at the approaching death accompanied by illness. Alfredo's red jacket intensifies the dramatic connection established between love, lust, and blood. Violetta's dress, shifting from white to gray, reveals the conflict between inner purity and an identity stigmatized as "dirty" under societal pressure. In this context, the work transforms the loss of the labeling society, not Violetta, and Alfredo's own loss into a pictorial language.

La Traviata (Colei che è traviata)

Olio su tela, 70 x 100 cm

Quest'opera si propone di reinterpretare il concetto di "donna caduta" dalla prospettiva di Alfredo, esaminando le origini etimologiche dell'opera La Traviata. Il palmo aperto e vulnerabile rivolto verso lo spettatore rivela l'innocenza e l'impotenza di Alfredo, mentre la mano protesa verso Violetta simboleggia il suo desiderio di aggrapparsi e il suo tentativo di ritardare la perdita. Le rose bianche rappresentano la fragile vita di Violetta, mentre le foglie appassite e annerite alludono all'avvicinarsi della morte accompagnata dalla malattia. La giacca rossa di Alfredo intensifica il drammatico legame instaurato tra amore, lussuria e sangue. L'abito di Violetta, che vira dal bianco al grigio, rivela il conflitto tra la purezza interiore e un'identità stigmatizzata come "sporca" sotto la pressione sociale. In questo contesto, l'opera trasforma la perdita della società che la etichetta, non di Violetta, e la perdita stessa di Alfredo in un linguaggio pittorico.

BEHNAZ EBRAHIMI 1977

Anadolu Üniversitesi

VEDA

Tuval Üzeri Yağlı Boya, 100 x 100 cm

Duvara yansıyan iki âşığın gölgeleri, bütünüyle sıcak ve romantik bir atmosfer içinde, Violetta'nın zorunluluktan ve kendi isteği dışında, ayrılık öncesinde sevdiğiyle vedalaştığı o anı anlatır; bu varlık, gerçeklikten çok aidiyet duygusuna dayanır. Pencereden süzülen ışığın gölgelerin üzerine düşmesi, bu ayrılığın belki de kalıcı olmayacağına dair bir umut vaat eder. Cam vazodaki beyaz gül, saf ve feda edilmiş aşkın simgesidir; hâlâ canlı olan bir sevgiyi temsil eder. Mektup ise en acı seçimi taşıyan bir işarettir. Duvardaki fotoğraf çerçevesi, ulaşılamaz bir geçmişin ya da geleceğin yansımasıdır; hem aşka tanıklık eden hem de ayrılığın kanıtı olan bir hatıradır. "Veda"da, yüzlerin belirgin olmaması ve gölgelere yapılan vurgu, karakterlerin iç dünyasına odaklanmayı sağlar; aşkın sözlerle değil, sessizlik, ışık ve mesafe aracılığıyla anlam kazandığı bir alan yaratır. Bu eser, aşkın varlığını sürdürebilmek için kendini inkâr ettiği o anın görsel bir anlatımıdır: sakin ama derin bir veda, sonsuza dek gölgelerde kalan...

FAREWELL

Oil on canvas, 100 x 100 cm

The shadows of the two lovers projected onto the wall, in a completely warm and romantic atmosphere, depict the moment Violetta, forced and against her will, bids farewell to her beloved before their separation; this presence is based more on a sense of belonging than on reality. The light filtering through the window and falling on the shadows offers a glimmer of hope that this separation may not be permanent. The white rose in the glass vase symbolizes pure and sacrificed love; it represents a love that is still alive. The letter is a sign carrying the most painful choice. The photograph frame on the wall is a reflection of an unattainable past or future; a memory that both witnesses love and proves the separation. In "Farewell," the lack of clarity in the faces and the emphasis on shadows allow for a focus on the characters' inner worlds; it creates a space where love gains meaning not through words, but through silence, light, and distance. This work is a visual narrative of that moment when love denies itself in order to survive: a calm but profound farewell, forever remaining in the shadows...

ADDIO

Olio su tela, 100 x 100 cm

Le ombre dei due amanti proiettate sul muro, in un'atmosfera calda e romantica, raffigurano il momento in cui Violetta, forzata e contro la sua volontà, dà l'addio all'amato prima della separazione; questa presenza si basa più su un senso di appartenenza che sulla realtà. La luce che filtra dalla finestra e cade sulle ombre offre un barlume di speranza che questa separazione non sia definitiva. La rosa bianca nel vaso di vetro simboleggia l'amore puro e sacrificato; rappresenta un amore ancora vivo. La lettera è un segno che porta con sé la scelta più dolorosa. La cornice fotografica sul muro è il riflesso di un passato o di un futuro irraggiungibile; un ricordo che testimonia l'amore e allo stesso tempo prova la separazione. In "Addio", la mancanza di chiarezza nei volti e l'enfasi sulle ombre permettono di concentrarsi sul mondo interiore dei personaggi; creano uno spazio in cui l'amore acquista significato non attraverso le parole, ma attraverso il silenzio, la luce e la distanza. Quest'opera è una narrazione visiva di quel momento in cui l'amore nega se stesso per sopravvivere: un addio calmo ma profondo, che rimane per sempre nell'ombra...

BEYZA ARMAN 2004

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Dipten Gelen Melodi

Tuval Üzeri Akrilik Boya, 75 x 120 cm

Dipten gelen melodi, sesin görünmeyen katmanlarını soyut bir dilde görünür kılar. Yüzeyde beliren ışıklı alanlar yükselen melodiyi, koyu ve yoğun dokular ise derinlerde biriken duyguyu temsil eder. Eser, sesin mekân içinde yayılma ve bedende yankılanma hâlini sezgisel bir anlatımla aktarır.

Melody from the Depths

Acrylic paint on canvas, 75 x 120 cm

The melody emanating from beneath the surface reveals the invisible layers of sound in an abstract language. The luminous areas appearing on the surface represent the rising melody, while the dark and dense textures represent the emotion accumulating deep within. The work conveys the way sound spreads through space and resonates within the body through an intuitive narrative.

Melodia dal Profondo

Pittura acrilica su tela, 75 x 120 cm

La melodia che emana da sotto la superficie rivela gli strati invisibili del suono in un linguaggio astratto. Le aree luminose che appaiono in superficie rappresentano la melodia crescente, mentre le texture scure e dense rappresentano l'emozione che si accumula nel profondo. L'opera trasmette il modo in cui il suono si diffonde nello spazio e risuona nel corpo attraverso una narrazione intuitiva.

BEYZA KURUOĞULLARI 1987

Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi

Bir Anlık Bahar

Yağlı Boya, 90 x 80 cm

Verdi'nin "La Traviata'sında Kavuşma" adlı eseri ele aldım. Mutlak bir mutluluk değil; geç kalmış bir temas, bedene değen ama zamana yenik düşmüş bir yakınlıktır. Figürler birbirine sarılmış olsa da bu sarılma huzurdan çok korumaya, tutmaya ve kaybetmemeye dair bir refleks gibi okunabilir. Üstteki figürün sıcak, ten rengiyle alttaki figürün soğuk, mavi ve yeşil tonları arasındaki karşıtlık; yaşam, ölüm, beden, ruh, kaçınılmaz son bu Violetta'nın ölümle iç içe geçmiş aşkını doğrudan ama şiirsel bir biçimde yansıtıyor. Kolların sıkılığı, bir kavuşmadan ziyade son kez sahip çıkma hâli. Alttaki figürün bakışındaki dalgınlık ve donukluk, kavuşmanın artık iyileştirici değil; sadece ertelenmiş bir vedaya dönüştüğünü hissettiriyor. Operada müzik yükselirken umut belirir ama seyirci bilir, bu umut geçicidir.

A Momentary Spring

Oil on canvas, 90 x 80 cm

I've analyzed Verdi's "The Reunion" from La Traviata. It's not absolute happiness; it's a belated encounter, a physical intimacy that has succumbed to time. Although the figures embrace, this embrace can be interpreted less as one of peace and more as a reflex of protection, holding on, and not losing. The contrast between the warm, skin-toned complexion of the upper figure and the cold, blue and green tones of the lower figure directly but poetically reflects Violetta's love intertwined with death—life, death, body, soul, the inevitable end. The tightness of the arms is less a reunion and more a final act of possessing. The absentmindedness and dullness in the lower figure's gaze suggest that the reunion is no longer healing, but merely a postponed farewell. Hope appears as the music rises in the opera, but the audience knows this hope is fleeting.

Un'effimera primavera

Olio su tela, 90 x 80 cm

Ho analizzato "La Riunione" di Verdi da La Traviata. Non è felicità assoluta; è un incontro tardivo, un'intimità fisica che ha ceduto al tempo. Sebbene le figure si abbraccino, questo abbraccio può essere interpretato meno come un segno di pace e più come un riflesso di protezione, di aggrapparsi e non perdere. Il contrasto tra l'incarnato caldo e carnoso della figura superiore e i toni freddi, blu e verdi, della figura inferiore riflette direttamente ma poeticamente l'amore di Violetta intrecciato con la morte: vita, morte, corpo, anima, la fine inevitabile. La tensione delle braccia è meno un ricongiungimento e più un atto finale di possesso. La distrazione e l'ottusità nello sguardo della figura inferiore suggeriscono che il ricongiungimento non sia più una guarigione, ma semplicemente un addio rimandato. La speranza appare mentre la musica si alza nell'opera, ma il pubblico sa che questa speranza è fugace.

BÜŞRA EFİLTİ 1998

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

III. Perde: Geç Kalınmış Yol (Atto III: Il Cammino Tardivo)

Tuval Üzeri Yağlı Boya, 100 x 110 cm

Bu çalışmada anlatmak istediğim şey, dramatik bir hikaye değil, hikaye bittikten sonra geriye kalan histir. La Traviata'nın üçüncü perdesi benim için ölüm ya da kavuşma anından çok, artık hiçbir şeyin değiştirilemeyeceğinin fark edildiği eşiği temsil eder. Bu nedenle figür kullanmadım; bedeni yüzeyi geri çekerek, duygunun mekanda nasıl askıda kaldığıyla ilgilendim. Yol imgesi, bir yön ya da umut vadetmekten çok, zamanın geri dönmeyen bir çizgi haline gelmesini ifade eder. Bu işi açıklama ihtiyacı duymayan bir son hali olarak kurguladım.

Act III: The Belated Path

Oil on canvas, 100 x 110 cm

What I want to convey in this work is not a dramatic story, but the feeling that remains after the story ends. For me, the third act of La Traviata represents not so much a moment of death or reunion, but the threshold where it is realized that nothing can be changed anymore. Therefore, I did not use figures; I was interested in how the emotion remains suspended in space by withdrawing the body from the surface. The image of the road, rather than offering direction or hope, expresses time becoming an irreversible line. I conceived this work as a final state that needs no explanation.

Atto III: Il Cammino Tardivo

Olio su tela, 100 x 110 cm

Ciò che voglio trasmettere in quest'opera non è una storia drammatica, ma il sentimento che permane dopo la fine della storia. Per me, il terzo atto de La Traviata rappresenta non tanto un momento di morte o di ricongiungimento, quanto la soglia in cui si realizza che nulla può più essere cambiato. Per questo, non ho usato figure; mi interessava il modo in cui l'emozione rimane sospesa nello spazio, ritraendo il corpo dalla superficie. L'immagine della strada, anziché offrire una direzione o una speranza, esprime il tempo che diventa una linea irreversibile. Ho concepito quest'opera come uno stato finale che non ha bisogno di spiegazioni.

ESRA ÇİFTCİ 2004

Çukurova Üniversitesi

Yalnızca Violetta

Tuval Üzeri Akrilik Boya, 100 x 100 cm

La Traviata'yı incelediğimde gördüğüm tek şey, Violetta'nın yalnız oluşuydu. Ölmeden önce bile ondan, kadınlığını yerine getirip bir erkeğin geleceği için fedakarlık yapması talep edildi. Bunca şeye rağmen Alfredo, eline geçen ilk fırsatta onu toplum içinde aşağılamaya çalıştı. Sonunda ise Violetta, Violetta olarak değil, Alfredo için 'iyi bir kadın' olarak öldü. Eserimde fedakarlık bölümünü seçerek sadece ama sadece Violetta'yı resmetmek istedim.

Only Violetta

Acrylic on canvas, 100 x 100 cm

When I studied La Traviata, all I saw was Violetta's loneliness. Even before her death, she was asked to fulfill her womanhood and make a sacrifice for a man's future. Despite all this, Alfredo tried to humiliate her in public at the first opportunity. In the end, Violetta died not as Violetta, but as a 'good woman' for Alfredo. In my work, I chose the sacrifice aspect to depict only Violetta.

Soltanto Violetta

Acrilico su tela, 100 x 100 cm

Quando ho esaminato La Traviata, tutto ciò che ho visto è stata la solitudine di Violetta. Anche prima della sua morte, le è stato chiesto di realizzare la sua femminilità e di fare un sacrificio per il futuro di un uomo. Nonostante tutto, Alfredo ha cercato di umiliarla in pubblico alla prima occasione. Alla fine, Violetta è morta non come Violetta, ma come una "brava donna" per Alfredo. Nella mia opera, ho scelto l'aspetto del sacrificio per rappresentare solo Violetta.

FATMA ÇÖLKESEN DOĞRU 1981

Anadolu Üniversitesi

Perde-Boşluk-Ritim

Tuval Üzeri Karışık Teknik, 90 x 100 cm

Bu çalışmayı yaparken Violetta'nın artık gücünün tükendiği, müziğin yavaşladığı ve her şeyin çok daha kırılgan hissedildiği o anı düşündüm. Operada ritim burada netliğini kaybeder, duraksar, bölünür, bazen neredeyse tamamen susar. Ben de bu işi, o kırık ritim duygusunun peşinden giderek ürettim. Kumaşlar benim için müziğin taşıyıcısı gibi; bazıları geriliyor, bazıları sarkıyor, bazıları yarım kalıyor. Aralarındaki boşluklar, en az kendileri kadar önemli. Askıda durmaları, sahnedeki perdeyi ve zamanın durduğu hissini çağrıştırıyor. Sanki her parça bir nefes, ama hiçbir nefes tam değil. Ortadaki kırmızı alan, Violetta'nın hâlâ atan ama zayıflamış kalbi gibi. Figürün netleşmesini istemedim; çünkü bu noktada Violetta'nın bedeni kadar varlığı da silikleşiyor. O artık bir figürden çok, kaybolmak üzere olan bir iz. Yanlardaki karakalem çizimler, geride kalanlara ait sessiz tanıklar gibi.

Act–Void–Rhythm

Mixed media on canvas, 90 x 100 cm

While creating this piece, I thought about that moment when Violetta's strength was failing, the music slowed, and everything felt much more fragile. In opera, the rhythm loses its clarity here, pauses, breaks, sometimes almost completely falls silent. I produced this work by following that sense of broken rhythm. The fabrics are like carriers of the music for me; some stretch, some sag, some are left unfinished. The spaces between them are as important as the fabrics themselves. Their hanging evoke the curtain on the stage and the feeling that time has stopped. It's as if each piece is a breath, but no breath is complete. The red area in the center is like Violetta's still beating but weakened heart. I didn't want the figure to be clear; because at this point, Violetta's presence, as well as her body, becomes blurred. She is no longer a figure, but a trace about to disappear. The charcoal drawings on the sides are like silent witnesses to what remains.

Atto–Vuoto–Ritmo

Tecnica mista su tela, 90 x 100 cm

Mentre creavo quest'opera, ho pensato a quel momento in cui le forze di Violetta stavano cedendo, la musica rallentava e tutto sembrava molto più fragile. Nell'opera, il ritmo perde la sua chiarezza, si ferma, si spezza, a volte tace quasi completamente. Ho prodotto quest'opera seguendo quel senso di ritmo spezzato. I tessuti sono per me come portatori della musica; alcuni si allungano, altri si affloscIano, altri ancora rimangono incompiuti. Gli spazi tra di essi sono importanti quanto i tessuti stessi. La loro disposizione evoca il sipario sul palcoscenico e la sensazione che il tempo si sia fermato. È come se ogni pezzo fosse un respiro, ma nessun respiro è completo. L'area rossa al centro è come il cuore di Violetta che batte ancora, ma è indebolito. Non volevo che la figura fosse netta; perché a questo punto, la presenza di Violetta, così come il suo corpo, si confondono. Non è più una figura, ma una traccia che sta per scomparire. I disegni a carboncino sui lati sono come testimoni silenziosi di ciò che rimane.

FURKAN EFE 2001

Hacettepe Üniversitesi

Bastırılan

Tuval Üzeri Yağlı Boya, 100 x 100 cm

La Traviata-10 "Vakitsiz Mektup" adlı bölüme odaklandım. Parça, duygusal olarak hüzün ve mutsuzluk hissini çağrıştırdı. Evinde oturup geçmişini düşünen, yaptığı hataların üzerine istemeden kurduğu bir yaşamla baş etmeye çalışan bir figür beliriyor kafamda. Geçmişe dönük bir içe kapanmayı ve eski kararlarının ağırlığını taşıyan biri gibi. Keşkeleri, hatırlananı ama geriye dönük bir şey yapılamayacağını yani pişmanlıkla beraber bir kabullenişi hissettirdi. Resmimde, bastırılanın görünür kılınması amacıyla, sanki bir resmin üzerine başka bir resim bindirilmiş izlenimi yaratmaya çalıştım. Alt katmandan taşan imgeler ve renkler, bastırılmış olanın kendini ele verme biçimleri olarak düşünülebilir. Koyu lekeler daha kararlı, sanki şu ana hakaret etmemek için geçmişi şu andan ayırma refleksi gibi...

The Suppressed

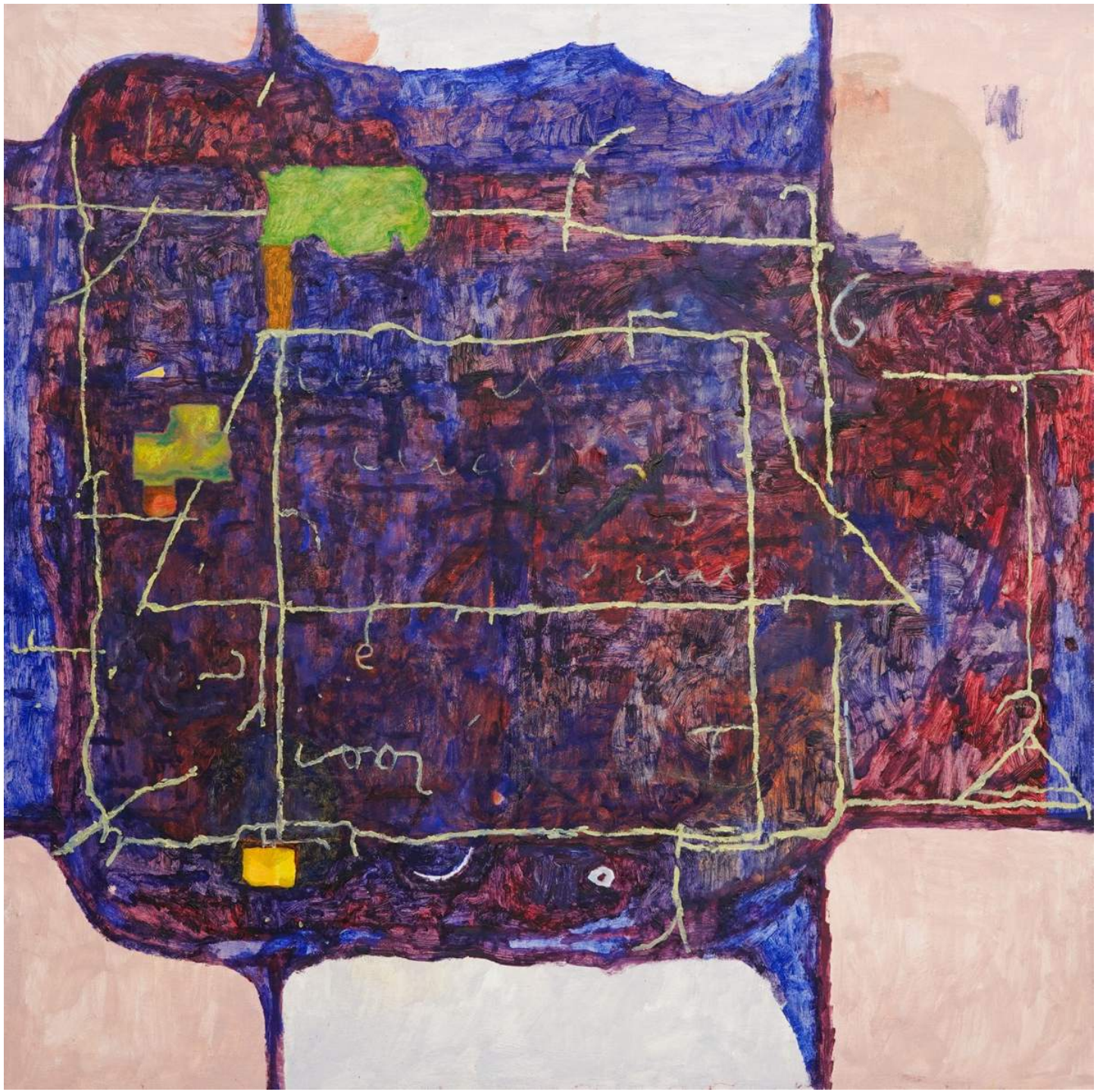
Oil on canvas, 100 x 100 cm

I focused on the section titled "Untimely Letter" from La Traviata-10. The piece evoked feelings of sadness and unhappiness emotionally. A figure appears in my mind sitting at home, contemplating the past, struggling with a life unintentionally built upon past mistakes. Someone withdrawn into themselves, burdened by the weight of past decisions. It conveyed regrets, memories, but also an acceptance that nothing can be done about the past a kind of acceptance accompanied by remorse. In my painting, I tried to create the impression of one painting superimposed on another, aiming to make the repressed visible. The images and colors overflowing from the underlying layers can be considered as ways for the repressed to reveal themselves. The darker patches are more decisive, as if a reflex to separate the past from the present, so as not to insult the present...

Il Represso

Olio su tela, 100 x 100 cm

Mi sono concentrato sulla sezione intitolata "Lettera intempestiva" da La Traviata-10. L'opera evocava emotivamente sentimenti di tristezza e infelicità. Nella mia mente appare una figura seduta a casa, che contempla il passato, alle prese con una vita involontariamente costruita su errori passati. Qualcuno chiuso in se stesso, gravato dal peso delle decisioni passate. Trasmetteva rimpianti, ricordi, ma anche l'accettazione che nulla si potesse fare per il passato – una sorta di accettazione accompagnata dal rimorso. Nel mio dipinto, ho cercato di creare l'impressione di un dipinto sovrapposto a un altro, con l'obiettivo di rendere visibile il rimosso. Le immagini e i colori che traboccano dagli strati sottostanti possono essere considerati come modi in cui il rimosso si rivela. Le zone più scure sono più decise, come un riflesso per separare il passato dal presente, per non offendere il presente...

GÜLDEN İSMAİLOĞLU 1987

Çorum Hitit Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü

GECENİN TANIKLARI

Tuval Üzeri Altın Yaldız Sprey, Zift, Akrilik Maker Boya Kalemi, 50 x 70 cm

Işığın en parlak olduğu yerde aslında gölgeler büyür. Bu salon bir eğlence değil, bir yargı sahnesidir. Kadehler parlar, insanlar silinir. Beyaz çizgiler kalabalığın izidir; geçicilik, kimliksizlik, unutuluş. Violetta bu tabloda saklanmaz, tam ortadadır, en öndedir ve en ağır renktir. Ortadaki koyu figür Violetta'dır: bakışların hedefi ve hükmün bedenini temsil ederken, siyah ve kahverengi baskının ağırlığını , kırmızı ise damga ve bedeli simgeler. Bu resim, hikâye anlatmaz, kırılmayı ilan eder.

WITNESSES OF THE NIGHT

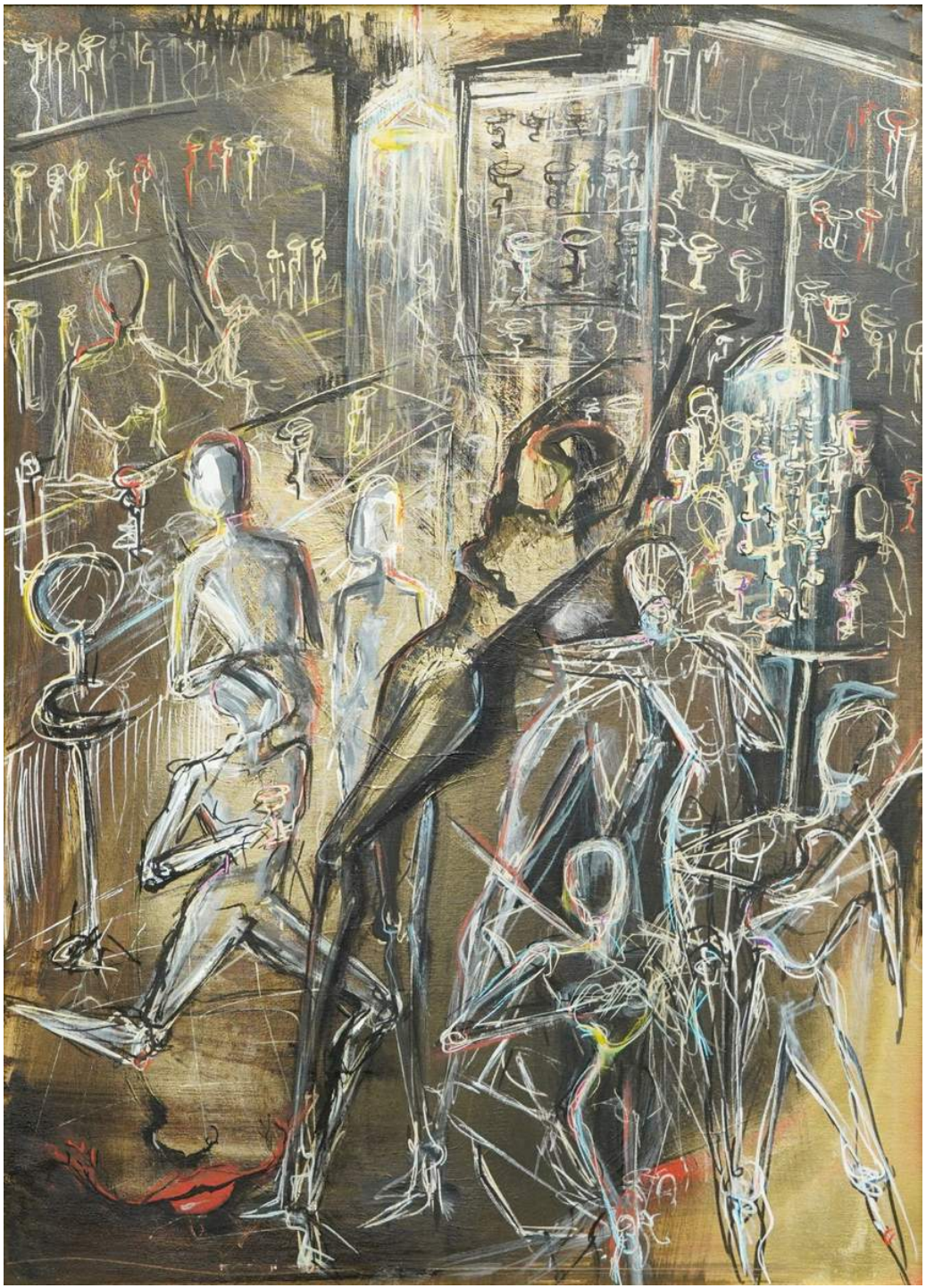
Gold leaf spray on canvas, tar, acrylic maker paint pen, 50 x 70 cm

Where the light is brightest, shadows actually grow larger. This hall is not a place of entertainment, but a scene of judgment. Goblets gleam, people fade away. The white lines are the traces of the crowd; transience, anonymity, oblivion. Violetta is not hidden in this painting; she is right in the center, at the forefront, and the heaviest color. The dark figure in the center is Violetta: the target of the gaze and the body of the judgment, while black and brown symbolize the weight of oppression, and red the stigma and the price. This painting does not tell a story; it proclaims rupture.

I TESTIMONI DELLA NOTTE

Spray di foglia d'oro su tela, catrame, pennarello acrilico, 50 x 70 cm

Dove la luce è più intensa, le ombre si fanno più grandi. Questa sala non è un luogo di intrattenimento, ma una scena di giudizio. I calici brillano, le persone svaniscono. Le linee bianche sono le tracce della folla; transitorietà, anonimato, oblio. Violetta non è nascosta in questo dipinto; è proprio al centro, in primo piano, e il colore più pesante. La figura scura al centro è Violetta: il bersaglio dello sguardo e il corpo del giudizio, mentre il nero e il marrone simboleggiano il peso dell'oppressione, e il rosso lo stigma e il prezzo. Questo dipinto non racconta una storia; proclama la rottura.

HALİL ENDER ERMİŞ 1984

Bartın Üniversitesi

Huzurun Hafızası

Tuval Üzeri Akrilik Boya, 70 x 100 cm

Huzur sahnesinden ilham aldığım eserimi, zıtlıkları içeren kaotik duygu durumlarının inişli çıkışlı hali, bu halin yarattığı ritim oluşturmaktadır.

Memory of Serenity

Acrylic on canvas, 70 x 100 cm

My work, inspired by the scene of tranquility, is composed of the ebb and flow of chaotic emotional states containing contrasts, and the rhythm created by this state.

Memoria della Serenità

Acrilico su tela, 70 x 100 cm

Il mio lavoro, ispirato dalla scena della tranquillità, è composto dal flusso e riflusso di stati emotivi caotici contenenti contrasti e dal ritmo creato da questo stato.

İPEK NAZ DİKMEN 2004

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Sospeso

Tuval Üzerine Akrilik, Kabartma Folyosu, Kolaj ve Baskı Tekniği, 80 x 80 cm

Bu eser, La Traviata operasının tamamından yola çıkarak üretildi. Eserde kullanılan kalp formu, özgürlüğü romantik bir duygu olarak değil, insanın iç dünyasındaki arzu ve seçim alanı olarak simgeler. Kalbin dış çevresindeki turuncu tonlar, canlı ve enerjik görünmesine rağmen sürekli uyarıcı yapısıyla toplumsal düzeni ve bireyi kuşatan baskıyı temsil eder. İç kısımda yer alan karışık ve katmanlı renkler, bastırılmış arzuları ve içsel çatışmayı görünür kılar. Kabartma yüzeyler ve metalik folyo, bu arzuların zamanla sertleşmesini ve donmuş hâle gelmesini simgeler. Bu eseri üretirken baskı altında kalmanın yarattığı sıkışmışlık duygusunu yoğun biçimde hissettim. Sospeso'yu üretirken şu soruyu merkeze aldım: "Özgür olmayan bir insan ne kadar yaşamış sayılır?"

Sospeso (Suspended)

Acrylic on canvas, embossing foil, collage and printmaking techniques, 80 x 80 cm

This work is based on the entire opera La Traviata. The heart shape used in the piece symbolizes freedom not as a romantic emotion, but as a realm of desire and choice within the human inner world. The orange tones around the heart, while appearing vibrant and energetic, represent the pressure that surrounds the social order and the individual with its constantly stimulating nature. The mixed and layered colors in the interior make repressed desires and inner conflict visible. The embossed surfaces and metallic foil symbolize how these desires harden and freeze over time. While creating this work, I intensely felt the sense of confinement created by being under pressure. In creating Sospeso, I centered my work on the question: "How much can a person truly be considered to have lived if they are not free?"

Sospeso

Acrilico su tela, tecnica di goffratura, collage e stampa, 80 x 80 cm

Quest'opera si basa sull'intera opera La Traviata. La forma del cuore utilizzata nell'opera simboleggia la libertà non come emozione romantica, ma come regno del desiderio e della scelta all'interno del mondo interiore umano. I toni arancioni attorno al cuore, pur apparendo vibranti ed energici, rappresentano la pressione che circonda l'ordine sociale e l'individuo con la sua natura costantemente stimolante. I colori misti e stratificati all'interno rendono visibili i desideri repressi e il conflitto interiore. Le superfici in rilievo e la lamina metallica simboleggiano come questi desideri si induriscano e si congelino nel tempo. Durante la creazione di quest'opera, ho sentito intensamente il senso di costrizione creato dall'essere sotto pressione. Nel creare Sospeso, ho incentrato il mio lavoro sulla domanda: "Quanto si può considerare che una persona abbia veramente vissuto se non è libera?"

KADER UZUN 2000

Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi

Keder ve Mutluluk

Tuval Üzeri Akrilik, 100 x 100 cm

Bu çalışma, La Traviata operasının 1. perdesini dinlerken bende oluşan çelişkili duygulardan yola çıkarak ortaya çıktı. Çalışma sürecimde yüzeyi düzenlemek ya da kontrol altına almak yerine, tekrar eden hareketlere ve silikleşen izlere izin verdim. Bu çizgiler benim için, zihnin kalabalık bir an içinde dönüp durması ve netleşememesiyle ilişkilendi. Bazen resmin dengesizleştiğini hissettim; ancak bu dengesizliği düzeltmek yerine, operanın ilk perdesindeki kararsız ruh hâline yakın bulduğum için korumayı tercih ettim. Alt bölgede oluşan ışık, bilinçli bir aydınlatma çabasıyla değil, süreç içinde kendiliğinden ortaya çıktı. Bu alan, operada dile getirilen "gizli ve yüce aşk" düşüncesini benim için görünür kılan bir eşik oldu. Çalışma, bir sahneyi betimlemekten çok, bu sahnenin bende bıraktığı başlamadan önceki duygusal gerilimi ve kararsızlığı resimsel bir yüzeyde tutma çabasının sonucudur.

Sorrow and Happiness

Acrylic on canvas, 100 x 100 cm

This work arose from the conflicting emotions I experienced while listening to the first act of the opera La Traviata. Instead of organizing or controlling the surface during the process, I allowed for repetitive movements and fading traces. For me, these lines were related to the mind's tendency to spin and fail to clarify within a crowded moment. At times, I felt the image became unbalanced; however, instead of correcting this imbalance, I chose to preserve it because I found it close to the hesitant mood of the opera's first act. The light in the lower region emerged spontaneously during the process, not through a conscious effort at illumination. This area became a threshold for me, making visible the idea of "hidden and sublime love" expressed in the opera. The work is less about depicting a scene and more about attempting to capture, on a pictorial surface, the emotional tension and uncertainty that this scene left me with before it even began.

Dolore e Felicità

Acrilico su tela, 100 x 100 cm

Questo lavoro è nato dalle emozioni contrastanti che ho provato ascoltando il primo atto dell'opera La Traviata. Invece di organizzare o controllare la superficie durante il processo, ho lasciato spazio a movimenti ripetitivi e tracce sbiadite. Per me, queste linee erano legate alla tendenza della mente a girare vorticosamente e a non chiarirsi in un momento di grande confusione. A volte, ho avuto la sensazione che l'immagine perdesse equilibrio; tuttavia, invece di correggere questo squilibrio, ho scelto di preservarla perché la trovavo vicina all'atmosfera esitante del primo atto dell'opera. La luce nella zona inferiore è emersa spontaneamente durante il processo, non attraverso uno sforzo cosciente di illuminazione. Quest'area è diventata per me una soglia, rendendo visibile l'idea di "amore nascosto e sublime" espressa nell'opera. Il lavoro non si limita tanto a rappresentare una scena quanto piuttosto a tentare di catturare, su una superficie pittorica, la tensione emotiva e l'incertezza che questa scena mi ha lasciato prima ancora di iniziare.

MERVE KIYAK 1981

Yeditepe Üniversitesi

“Violetta”

Tuval Üzeri Karışık Teknik, 80 x 60 cm

Bu eser, La Traviata’daki Violetta karakterinin toplumsal rol ile içsel benlik arasındaki çatışmasını görsel bir sahne olarak ele alır.

“Violetta”

Mixed media on canvas, 80 x 60 cm

This work visually depicts the conflict between Violetta’s societal role and her inner self in La Traviata.

“Violetta”

Tecnica mista su tela, 80 x 60 cm

Quest’opera raffigura visivamente il conflitto tra il ruolo sociale di Violetta e il suo io interiore ne La Traviata.

SELCAN TAKTAK 2001

Pamukkale Üniversitesi

Mu'nun Seçimi

Tuval Üzeri Akrilik, 50 x 80 cm

"An ve Ash ilk karşılaştıklarında bu bir çatışmadan çok bir tanımaydı. İkisi de uzun zamandır Mu'nun içindeydi, ancak ilk kez birbirlerine bakıyorlardı. Suçladılar, bastırdılar, üstün gelmeye çalıştılar. Günler geçti. An, Mu'yu bırakmamaya kararlıydı. Ash ise zamanın artık dengeye değil, seçime ihtiyaç duyduğunu söyledi; iyiliğin karanlık bilinmeden eksik kalacağını savundu. An geri çekildi, bu bir yenilgi değil fedakârlıktı. Ash geldiğinde Mu sertleşti, daha az kırıldı ama daha az hissetti. Zamanla Mu yoruldu, aidiyetini yitirdi. Aylar sonra ikisini de yeniden buldu ve seçmedi. Çünkü biri olmadan diğeri anlamsızdı. Savaş bitti; kazanan yoktu, bütün kalmak yeterliydi. Mu kendini tek bir tanıma hapsetmenin kayıp olduğunu sonunda anladı.

Mu's Choice

Acrylic on canvas, 50 x 80 cm

"When An and Ash first met, it was more of a recognition than a conflict. Both had been within Mu for a long time, but for the first time they looked at each other. They accused, suppressed, and tried to dominate. Days passed. An was determined not to let go of Mu. Ash, however, said that time needed choice, not balance; that goodness would be incomplete without the dark unknown. An withdrew, a sacrifice not a defeat. When Ash arrived, Mu hardened, less broken, but less sensitive. Over time, Mu grew weary, losing its sense of belonging. Months later, it found both again and chose not to. Because one without the other was meaningless. The war ended; there was no winner, remaining whole was enough. Mu finally understood that confining itself to a single recognition was a loss."

La Scelta di Mu

Acrilico su tela, 50 x 80 cm

Quando An e Ash si incontrarono per la prima volta, fu più un riconoscimento che un conflitto. Entrambi erano stati dentro Mu per molto tempo, ma per la prima volta si guardarono. Si accusarono, repressero e cercarono di dominare. Passarono i giorni. An era determinato a non lasciare andare Mu. Ash, tuttavia, disse che il tempo richiedeva scelta, non equilibrio; che la bontà sarebbe stata incompleta senza l'oscuro ignoto. An si ritirò, un sacrificio non una sconfitta. Quando Ash arrivò, Mu si induri, meno spezzato, ma meno sensibile. Col tempo, Mu si stancò, perdendo il suo senso di appartenenza. Mesi dopo, ritrovò entrambi e scelse di non farlo. Perché l'uno senza l'altro non aveva senso. La guerra finì; non c'era un vincitore, rimanere integri era sufficiente. Mu capì finalmente che limitarsi a un singolo riconoscimento era una perdita.

SELMA NUR PEKŞEN 2001

Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Sonraki Mekan

Tuval Üzeri Yağlı Boya, 80 x 100 cm

Bu eserimde; gündelik mekânda bekleyiş ve vedalaşma hâllerini kırmızı tonlarla sessiz bir sahne üzerinden yorumladım.

The Next Place

Oil on canvas, 80 x 100 cm

In this work, I interpreted the states of waiting and farewell in an everyday setting through a silent scene using red tones.

Lo Spazio Successivo (veya Il Prossimo Luogo)

Olio su tela, 80 x 100 cm

In quest'opera ho interpretato gli stati di attesa e di addio in un contesto quotidiano attraverso una scena silenziosa, utilizzando toni rossi.

ŞERİFE KIZILKAYA 1969

Afyon Kocatepe Üniversitesi

Yalnız

Akrilik Üzeri Yağlı Boya, 60 x 60 cm

Mavi renklerde kullanılan renkler, müziğin hüzünlü ritmini betimler; yalnız hasta ve mutsuzluğu betimleyen figür; cenin pozisyonunda acı icinde kıvrılıp oturur pozisyondadır. Yalnızlığı anlatan koyu mavi renkte ve sol tarafa yerleşmiş olması bu hüzünlü durumu anlatır.

Alone

Oil paint on acrylics, 60 x 60 cm

The use of blue colors depicts the melancholic rhythm of the music; the figure, portraying loneliness, illness, and unhappiness, sits curled up in a fetal position, writhing in pain. The dark blue color, signifying loneliness, and its placement on the left side illustrate this sorrowful state.

Solo (veya Solitudine)

Pittura a olio su acrilico, 60 x 60 cm

L'uso del blu simboleggia il ritmo malinconico della musica; la figura, che simboleggia solitudine, malattia e infelicità, siede rannicchiata in posizione fetale, contorcendosi dal dolore. Il colore blu scuro, simbolo di solitudine, e la sua collocazione sul lato sinistro illustrano questo stato di dolore.

SEVİLAY TERYAKİOĞLU 1989

Hitit Üniversitesi

Son Aria'dan Sonra

Akrilik, Rölyef Karışım, 90 x 80 cm

Bu eser, La Traviata'da aşk adına talep edilen fedakârlığın bedende ve yüzeyde bıraktığı izleri anlatır. Dikey müdahale toplumsal ahlakı, çizgiler susturulmuş sesi, kabartılar silinemeyen hafızayı temsil eder. Figür yoktur; yokluk, anlatının kendisine dönüşür. Renkler askıda kalmışlığı, boşluk geç kalmış pişmanlığı çağırır. Bu resim, trajedinin sessiz devamıdır, bedenden sonra kalan izdir.

After the Final Aria

Acrylic, Relief Mix, 90 x 80 cm

This work depicts the traces left on the body and surface by the sacrifice demanded in the name of love in La Traviata. Vertical intervention represents social morality, lines the silenced voice, and reliefs the indelible memory. There are no figures; absence becomes the narrative itself. Colors evoke a sense of suspension, emptiness a belated regret. This painting is the silent continuation of tragedy, the trace left behind after the body.

Dopo l'Ultima Aria

Acrilico, mix di rilievi, 90 x 80 cm

Quest'opera raffigura le tracce lasciate sul corpo e sulla superficie dal sacrificio richiesto in nome dell'amore ne La Traviata. L'intervento verticale rappresenta la moralità sociale, delinea la voce messa a tacere e ne dà rilievo alla memoria indelebile. Non ci sono figure; l'assenza diventa la narrazione stessa. I colori evocano un senso di sospensione, il vuoto un rimpianto tardivo. Questo dipinto è la continuazione silenziosa della tragedia, la traccia lasciata dopo il corpo.

ŞEVVAL GÜVENDİ 2004

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

L'Humiliation

Yağlı Boya, 80 x 100 cm

Bu eser, La Traviata operasında Violetta'nın balo sahnesinde uğradığı aşağılanma anını ele almaktadır. Alfredo'nun para atma jesti, fiziksel bir şiddetten çok sessiz bir hakaret olarak yorumlanmıştır. Merkezdeki figür, utanç ve onur kırılması arasında sıkışmış bir hâlde izleyiciyle göz teması kurarken, çevredeki figürler yüzsüz ve silik bırakılarak toplumsal tanıklığı temsil eder. Katmanlı kompozisyon ve flu figürler, anın zihinsel ve duygusal ağırlığını vurgulamayı amaçlar. Bu an, bireysel bir kırılmanın ötesinde, aşkın herkesin önünde değersizleştirildiği ve Violetta'nın tamamen yalnız bırakıldığı bir eşik olarak ele alınmış; izleyici bu sessiz kırılmaya doğrudan tanık olmaya davet edilmiştir.

L'Humiliation

Oil on canvas, 80 x 100 cm

This work depicts the moment of humiliation Violetta suffers at the ball in the opera La Traviata. Alfredo's gesture of throwing coins is interpreted not as physical violence, but as a silent insult. The central figure, caught between shame and humiliation, makes eye contact with the viewer, while the surrounding figures are left faceless and blurred, representing societal witnessing. The layered composition and blurred figures aim to emphasize the mental and emotional weight of the moment. This moment is treated as more than just an individual breakdown; it is a threshold where love is publicly devalued and Violetta is left completely alone, inviting the viewer to witness this silent breakdown firsthand.

L'Humiliation

Olio su tela, 80 x 100 cm

Quest'opera raffigura il momento di umiliazione che Violetta subisce al ballo nell'opera La Traviata. Il gesto di Alfredo di lanciare monete non è interpretato come violenza fisica, ma come un insulto silenzioso. La figura centrale, in bilico tra vergogna e umiliazione, stabilisce un contatto visivo con lo spettatore, mentre le figure circostanti rimangono senza volto e sfocate, a rappresentare la testimonianza della società. La composizione stratificata e le figure sfocate mirano a enfatizzare il peso mentale ed emotivo del momento. Questo momento è trattato come qualcosa di più di un semplice crollo individuale; è una soglia in cui l'amore viene pubblicamente svalutato e Violetta viene lasciata completamente sola, invitando lo spettatore ad assistere in prima persona a questo crollo silenzioso.

SİMGE KÜÇÜK 1999

Anadolu Üniversitesi

Katarsis

Tuval Üzeri Baharat ve Esans, 100 x 100 cm

La Traviata uvertürünü sezgisel biçimde dinlediğimde, ses bir melodi olmaktan çok duyusal bir alana dönüşür. İlk yaylılar, havaya serpilmiş açık renkli baharatlar gibidir; zencefil ve hafif çiçeksi esanslardan oluşan bu alan ise soğuk ama kırılgan bir başlangıç sunar. Ardından müzik ısınmaya başlar, katmanlar belirginleşir ve tınılar derinleşir. Bu noktada karanfilin sıcak, baharatlı ve hafif yakıcılığı ortaya çıkar. Her nota, bir katmanı daha açar; tarçının yumuşak sıcaklığı, zerdeçalın yumuşaklığı ve uğurlama/yas ve kutlamayı hatırlatan kına birbirine karışır. Uvertür ilerledikçe bu baharatlı yapı ağırlaşır, sesler koyulaşır. Sonunda geriye, karanfilin kokusu gibi, geçici bir güzelliğin içten ve kaçınılmaz hüznü kalır.

Catharsis

Spices and essence on canvas, 100 x 100 cm

When I listen intuitively to the La Traviata overture, the sound transforms from a melody into a sensory realm. The initial strings are like light-colored spices scattered in the air; this realm of ginger and delicate floral essences offers a cold but fragile beginning. Then the music begins to warm, the layers become more distinct, and the timbres deepen. At this point, the warmth, spice, and slightly burning sensation of clove emerges. Each note unveils another layer; the soft warmth of cinnamon, the gentleness of turmeric, and henna, reminiscent of farewell/mourning and celebration, mingle. As the overture progresses, this spicy structure becomes heavier, the sounds darken. In the end, what remains is, like the scent of clove, the inner and inevitable sadness of a fleeting beauty.

Catarsi

Spezie ed essenze su tela, 100 x 100 cm

Quando ascolto intuitivamente l'ouverture de La Traviata, il suono si trasforma da melodia in un regno sensoriale. Gli archi iniziali sono come spezie chiare sparse nell'aria; questo regno di zenzero e delicate essenze floreali offre un inizio freddo ma fragile. Poi la musica inizia a riscaldarsi, gli strati diventano più distinti e i timbri si approfondiscono. A questo punto, emergono il calore, le spezie e la sensazione leggermente bruciante dei chiodi di garofano. Ogni nota svela un altro strato; il morbido calore della cannella, la delicatezza della curcuma e dell'henné, che ricordano l'addio/lutto e la celebrazione, si mescolano. Man mano che l'ouverture procede, questa struttura speziata si fa più pesante, i suoni si scuriscono. Alla fine, ciò che rimane è, come il profumo dei chiodi di garofano, l'intima e inevitabile tristezza di una bellezza fugace.

SUDE NUR AYKURT 2005

Pamukkale Üniversitesi

VEDA

Karışık Teknik, 90 x 105 cm

Bu çalışmada Violetta'yı, yaşamdan tamamen koptuğu ve veda ettiği son an içinde betimledim. Bedeninin sahneden çekilirken ruhunun Alfredo'ya doğru elini uzatarak dağılmaya başlaması, fiziksel bağın sona ermesine rağmen duygusal kopuşun tamamlanmadığını vurgulamaktadır. Violetta'nın ölümünden sonra Alfredo'ya ve onun hayatına girecek kadınla ikisine dua edeceğini söylemesi, figürün yukarı doğru çözülürken dua edercesine bir ifade kazanmasına zemin oluşturdu. Ölüme yaklaşırken acısının hafiflemesi ve bir rahatlama hâline geçişini canlı renklerle ifade ederken, yaklaşan ölümü simgeleyen koyu tonları kompozisyonun alt bölümlerinde yoğunlaştırdım. Dizeği andıran sarı kumaş kadının bedenini sararak sonsuzluğa uzanırken, sahnedeki perde opera sahnesini vurgulamakta ve kapanan bir dönemin habercisi olarak kompozisyonda yer almaktadır. Bu dramatik anı, dışavurumcu tekniklerle duygu, renk ve hareket aracılığıyla aktarmaya çalıştım.

FAREWELL

Mixed techniques, 90 x 105 cm

In this work, I depicted Violetta in her final moments, when she completely detaches from life and bids farewell. As her body withdraws from the stage, her soul begins to dissipate, reaching out to Alfredo, emphasizing that while the physical connection ends, the emotional separation is not complete. Violetta's statement that she will pray for Alfredo and the woman who will enter his life after her death creates a prayerful expression as the figure dissolves upwards. While expressing the easing of her pain and the transition to a state of relief as she approaches death with vibrant colors, I intensified the dark tones symbolizing impending death in the lower parts of the composition. The yellow fabric, resembling a string, wraps around the woman's body, stretching towards infinity, while the curtain on the stage emphasizes the opera scene and serves as a harbinger of a closing era. I attempted to convey this dramatic moment through expressionistic techniques, using emotion, color, and movement.

ADDIO

Tecniche miste, 90 x 105 cm

In quest'opera, ho raffigurato Violetta nei suoi ultimi istanti, quando si stacca completamente dalla vita e dice addio. Mentre il suo corpo si ritira dalla scena, la sua anima inizia a dissiparsi, protendendosi verso Alfredo, sottolineando che, sebbene il legame fisico finisca, la separazione emotiva non è completa. L'affermazione di Violetta che pregherà per Alfredo e per la donna che entrerà nella sua vita dopo la sua morte crea un'espressione di preghiera mentre la figura si dissolve verso l'alto. Pur esprimendo l'attenuazione del suo dolore e il passaggio a uno stato di sollievo mentre si avvicina alla morte con colori vivaci, ho intensificato i toni scuri che simboleggiano la morte imminente nelle parti inferiori della composizione. Il tessuto giallo, simile a una corda, avvolge il corpo della donna, estendendosi verso l'infinito, mentre il sipario sul palco enfatizza la scena dell'opera e funge da presagio di un'epoca che si conclude. Ho cercato di trasmettere questo momento drammatico attraverso tecniche espressionistiche, utilizzando emozione, colore e movimento.

UMUT NUR SUNGUR 1973

Yeditepe Üniversitesi

Still Dancing

Pleksiglas Üzeri Akrilik Boya, 60 x 60 cm

İki katmanlı pleksiglas üzerine akrilik boya ile üretilen çalışmada, alt katmandaki soyut kompozisyon pleksiglasın yansıtıcı yüzeyi aracılığıyla izleyiciyi yüzeyde beliren bir ayna etkisiyle kompozisyona dahil eder. Üst katmanda, ikiye ayrılmış şeffaf yüzey arasında bırakılan boşluk kadın bedenini çağrıştıran bir negatif alan oluşturur; bu alanda yer alan çatlamış yüzey etkisi bedensel çözülmeye rağmen süren var olma hâlini, figürün yokluğunda kalan iz üzerinden vurgular. Katmanlar arasındaki fiziksel mesafe, zamanın donmuş bir an değil; kırılan ve yeniden kurulan bir süreç olduğuna bir göndermedir. Üretim süreci, geçicilik, direnç' varoluş ve yokoluş üzerine düşünmeye davet eder.

Still Dancing

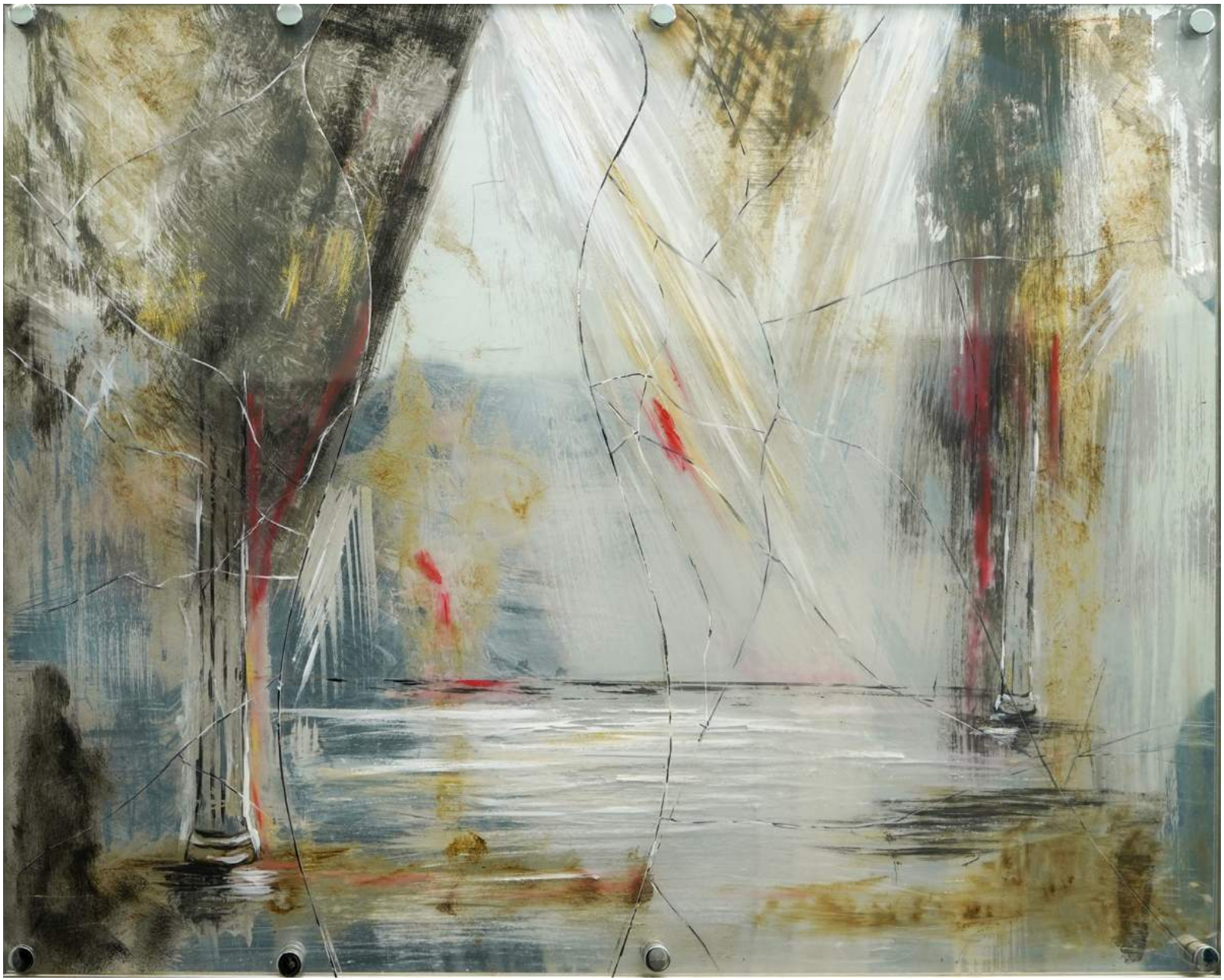
Acrylic paint on plexiglass, 60 x 60 cm

In this work, produced with acrylic paint on two-layered plexiglass, the abstract composition in the lower layer engages the viewer through the reflective surface of the plexiglass, creating a mirror effect on the surface. In the upper layer, the space left between the two divided transparent surfaces creates a negative space reminiscent of the female body; the cracked surface effect in this space emphasizes the state of existence that continues despite bodily disintegration, through the trace left in the absence of the figure. The physical distance between the layers is a reference to the fact that time is not a frozen moment, but a process of breaking and being rebuilt. The production process invites reflection on transience, resistance, existence, and non-existence.

Still Dancing

Pittura acrilica su plexiglass, 60 x 60 cm

In quest'opera, realizzata con pittura acrilica su plexiglass a due strati, la composizione astratta nello strato inferiore coinvolge l'osservatore attraverso la superficie riflettente del plexiglass, creando un effetto specchio sulla superficie. Nello strato superiore, lo spazio lasciato tra le due superfici trasparenti divise crea uno spazio negativo che ricorda il corpo femminile; l'effetto superficiale screpolato in questo spazio enfatizza lo stato di esistenza che continua nonostante la disintegrazione corporea, attraverso la traccia lasciata in assenza della figura. La distanza fisica tra gli strati è un riferimento al fatto che il tempo non è un momento congelato, ma un processo di rottura e ricostruzione. Il processo di produzione invita a riflettere sulla transitorietà, la resistenza, l'esistenza e la non esistenza.

UMUT SÖNMEZ 2002

Anadolu Üniversitesi

"Perde Arkası"

Tuval Üzeri Yağlı Boya, 68 x 90 cm

Bu eser, La Traviata'nın altıncı bölümünde Violetta'nın kendi aşkından vazgeçmek zorunda kaldığı ana odaklanır. Resimde yer alan kadın figürü, aile ve toplum içinde "iyi olan" adına duyguları görmezden gelinen, emeği görünmezleşen bir karakteri temsil eder. Ev işleri, yorgan ve etnik öğelerle çevrelenen bu figür; gündelik hayatın yükünü sessizce taşıyan, fedakârlığı olağanlaştırılmış kadın imgesine işaret eder. Kompozisyonda yer alan çizgisel müdahaleler ise operadaki müziğin ritmini, yükseliş ve düşüşlerini görsel bir dile dönüştürür. Bu çizgiler, dramatik anlatının duygusal dalgalanmalarını yansıtarak figürün içsel hâliyle bütünleşir. Çalışmada bu anlatım, bilinçli olarak modern bir dil yerine geleneksel bir resim anlayışıyla ele alınmış; böylece kadın figürünün tarihsel ve kültürel olarak süregelen görünmezliği vurgulanmıştır.

"Behind the Scenes"

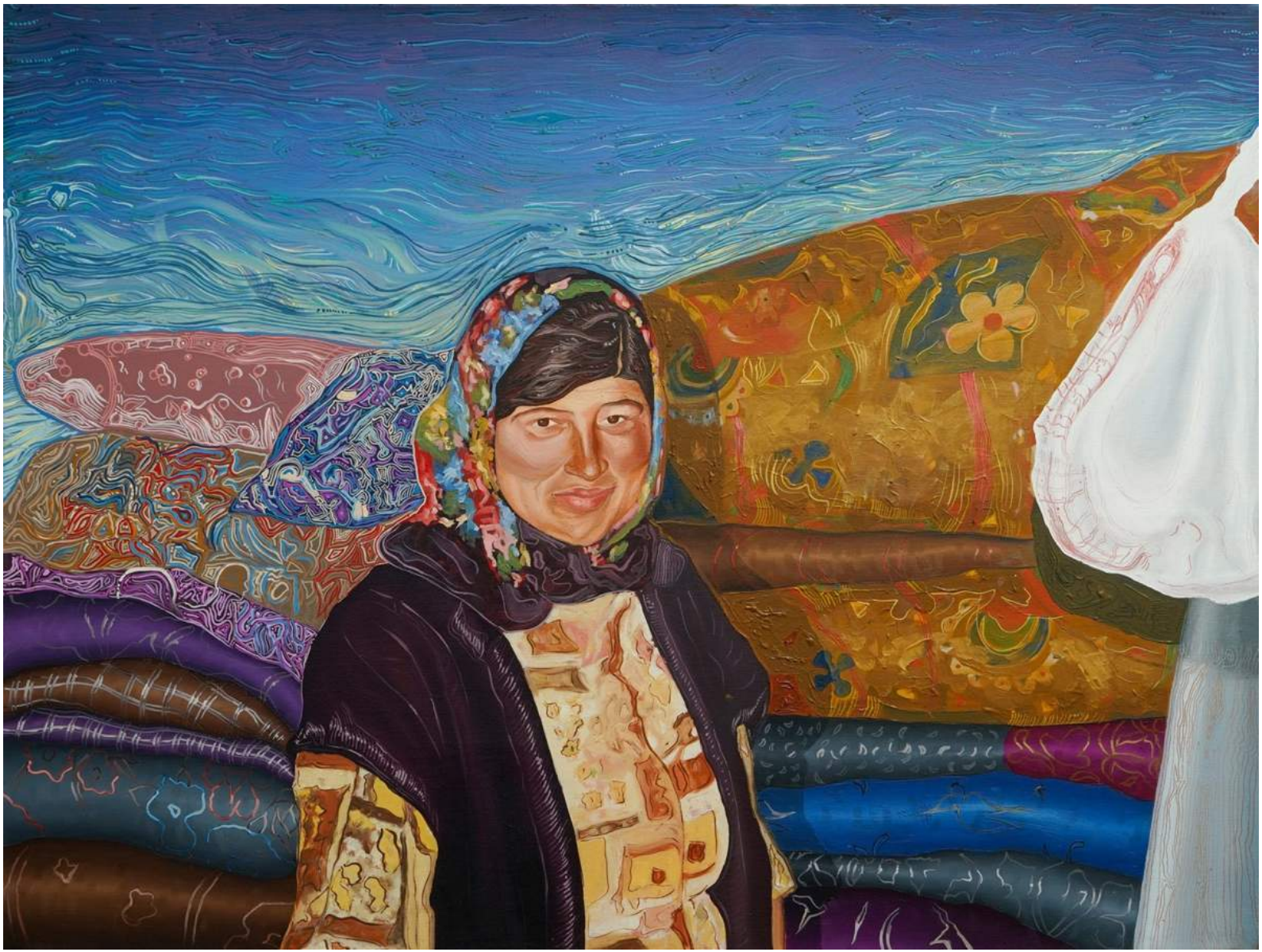
Oil on canvas, 68 x 90 cm

This work focuses on the moment in the sixth act of La Traviata when Violetta is forced to renounce her own love. The female figure in the painting represents a character whose feelings are ignored and whose labor is rendered invisible in the name of "goodness" within the family and society. Surrounded by housework, quilts, and ethnic elements, this figure points to the image of a woman who silently carries the burden of daily life and whose self-sacrifice has been normalized. The linear interventions in the composition transform the rhythm, rises, and falls of the opera's music into a visual language. These lines reflect the emotional fluctuations of the dramatic narrative, integrating with the figure's inner state. In this work, this narrative is consciously approached with a traditional understanding of painting rather than a modern language; thus, the historical and cultural invisibility of the female figure is emphasized.

"Dietro le Quinte"

Olio su tela, 68 x 90 cm

Quest'opera si concentra sul momento del sesto atto de La Traviata, in cui Violetta è costretta a rinunciare al proprio amore. La figura femminile nel dipinto rappresenta un personaggio i cui sentimenti vengono ignorati e il cui lavoro è reso invisibile in nome della "bontà" all'interno della famiglia e della società. Circondata da lavori domestici, trapunte ed elementi etnici, questa figura evoca l'immagine di una donna che porta silenziosamente il peso della vita quotidiana e il cui sacrificio è stato normalizzato. Gli interventi lineari nella composizione trasformano il ritmo, gli alti e bassi della musica dell'opera in un linguaggio visivo. Queste linee riflettono le fluttuazioni emotive della narrazione drammatica, integrandosi con lo stato interiore della figura. In quest'opera, questa narrazione è consapevolmente affrontata con un'interpretazione tradizionale della pittura piuttosto che con un linguaggio moderno; in questo modo, viene enfatizzata l'invisibilità storica e culturale della figura femminile.

ZEHRA YEGİT 2005

Afyonkocatepe üniversitesi

Kapının Ardında

Yağlı boya, 69 x 90 cm

La Traviata'nın "Huzur" bölümünde Alfredo ve Violetta, Paris'in dışındaki çiftlik evinde birlikte yaşamaya başlar. Bu bölümde huzur, coşkulu bir mutluluktan çok; geri çekilmiş, sessiz ve geçici bir dinginlik hâlidir. Resimde yer alan ayakkabılar, Alfredo'nun çiftlik evine gelişiyle birlikte paylaşılan bu sade mutluluğun izlerini taşır. Kapının ardında kalan huzursuzluk, geçmişe ait bir ağırlık olarak dışarıda bırakılmış; iç mekânda ise gündelik hayatın sessiz yakınlığı ve geçici huzuru kalmıştır. Eser, operadaki bu duraklama anını, insan ilişkilerindeki kırılgan ama gerçek bir sükûnet hâli olarak ele alır.

Behind the Door

Oil on canvas, 69 x 90 cm

In the "Peace" section of La Traviata, Alfredo and Violetta begin living together in a farmhouse outside Paris. This peace is not one of exuberant happiness, but rather a withdrawn, quiet, and fleeting tranquility. The shoes in the painting bear the traces of this simple happiness shared since Alfredo's arrival at the farmhouse. The unease left behind the door is a weight of the past, left outside; inside, only the quiet intimacy and temporary peace of everyday life remain. The work treats this moment of pause in the opera as a fragile yet genuine state of serenity in human relationships.

Dietro la Porta

Olio su tela, 69 x 90 cm

Nella sezione "Pace" de La Traviata, Alfredo e Violetta iniziano a vivere insieme in una fattoria fuori Parigi. Questa pace non è una felicità esuberante, ma piuttosto una tranquillità ritirata, silenziosa e fugace. Le scarpe nel dipinto portano le tracce di questa semplice felicità condivisa fin dall'arrivo di Alfredo alla fattoria. Il disagio lasciato dietro la porta è un peso del passato, lasciato all'esterno; all'interno, rimangono solo la quieta intimità e la pace temporanea della vita quotidiana. L'opera tratta questo momento di pausa nell'opera come uno stato fragile ma autentico di serenità nei rapporti umani.

1. Hayal Melodileri Sanat Projesi 2020 - 2021

Dream Melodies Ist Art Project 2020 - 2021

Hayal Melodileri Sanat Projesi'nin 2020 yılındaki teması Mozart'ın "Sihirli Flüt" operasıydı. İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Güzel Sanatlar Bölümü ile birlikte düzenlenen yarışmaya 25 farklı üniversiteden 62 eser katıldı. 4 Mart 2020 Çarşamba günü, saat 18.30'da İTÜ Taşkışla Kampüsü Prof. Nezih Eldem Konferans Salonu'nda düzenlenen törende ödüller sahiplerini buldu. Yapılan konuşmalar ve değerli opera sanatçılarının katkılarıyla gerçekleştirilen dinletinin ardından da Hayal Melodileri Resim Yarışması Sergisi'nin açılışı gerçekleştirildi.

2020 theme of Dream Melodies Art Project was Mozarts' "The Magic Flute". This contest was organised with the collaboration of Istanbul Technical University (ITU) Fine Arts Department and we had 62 entries across 25 universities. The award ceremony was held on Wednesday, March 4,2020 at ITU Taşkışla Campus Prof. Nezih Eldem Conference Hall. The ceremony was started with speeches. Following a recital organised by Istanbul State Opera opera artists, Dream Melodies Art Contest exhibition made its grand opening.

2. Hayal Melodileri Sanat Projesi 2023 - 2024

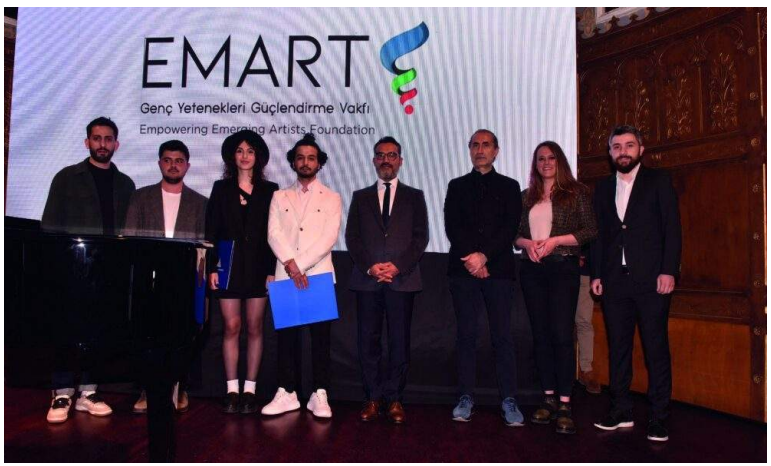
Dream Melodies 2nd Art Project 2023 - 2024

Hayal Melodileri Sanat Projesi'nin 2023 yılındaki teması Çaykovski'nın "Yevgeni Onegin" operasıydı. Yeditepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi ile birlikte düzenlenen yarışmaya 19 farklı üniversiteden 42 eser katıldı. 11 Mayıs 2023 Perşembe günü, saat 19.00'da İstanbul Kadıköy Belediyesi Yeldeğirmeni Sanat Merkezi'nde düzenlenen törenle ödüller sahiplerini buldu. Yapılan konuşmalar ve degerli opera sanatçılarının katkılarıyla gerçekleştirilen dinletinin ardından da Hayal Melodileri Resim Yarışması Sergisi'nin açılışı gerçekleştirildi.

2023 theme of Dream Melodies Art Project was Tchaikovsky's "Eugene Onegin". This contest was organised with the collabo-ration of Yeditepe University Fine Arts Faculty and we had 42 entries across 19 universities. The award ceremony was held on Thursday, May 11,2023 at Istanbul Kadiköy Municipality Yeldeğir-meni Sanat. The ceremony was started with speeches. Following a recital organised by operaartists, DreamMelodies Art Contest exhibition made its grand opening.

3. Hayal Melodileri Sanat Projesi 2024 - 2025

Dream Melodies 3rd Art Project 2024 - 2025

Hayal Melodileri Sanat Projesi'nin 2024 yılındaki teması Georges Bizet'in "Carmen" operasıydı. Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi ile birlikte düzenlenen yarışmaya 40 farklı üniversiteden 93 eser katıldı. Katılımcılar eserlerinde Bizet'in Carmen operasının "Kader" bölümü başta olmak üzere, "Uvertür", "Aşk", "Dua" ve "Çiçek" bölümlerini resimsel dille ifade ettikleri görülmektedir. 29 Kasım 2024 Cuma günü, saat 17:00'de Çağdaş Sanatlar Müzesi'nde yarışma sergisi sanatseverlerle buluştu. Saat 20:00'de Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Salonu'nda düzenlenen törenle ödüller sahiplerini buldu. Yapılan konuşmaların sonrası, Anadolu Senfoni Orkestrası eşliğinde değerli opera sanaçılarının katkılarıyla Carmen konseri gerçekleştirildi.

2024 theme of Dream Melodies Art Project was G.Bizet's "Carmen". This contest was organised with the collaboration of Anadolu University Fine Arts Faculty and we had 93 entries across 40 universities. The contestants transferred to canvas the emotions" Uverture", "Love", "Pray", "Flower" and especially "Fate" scenes of Bizets' Carmen aroused in them. Dream Melodies Art Contest exhibition made its grand opening on Friday, November 29, 2024 at 17:00 Museum of Modern Art. The award ceremony was held at 20:00 Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Hall. The ceremony was started with speeches. Following Carmen concert organised by opera artists with Anadolu University Symphony Orchestra.

Etkinlik Resmi Sponsoru

Event Official Sponsor / Sponsor ufficiale dell'evento

AKPA®
ALÜMİNYUM SANAYİ VE TİC. A.Ş.

Etkinlik Sponsorları

Event Sponsors / Sponsor dell'evento

DMN TRAVEL

ABBA

HUMICONTROL

güzel hosting

COLORTONE

OZAN DENİZ

proline

coim
NATURE IS CHEMISTRY

Paydaşlar

Partners / Parti Interessate

YEDİTEPE ÜNİVERSİTESİ

ISTITUTO italiano di CULTURA

İTALYAN DOSTLUK VE KÜLTÜR DERNEĞİ

zaftoder

ARTCONTACT İSTANBUL ÇAĞDAŞ SANAT FUARI

karagöz sanatevi